

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конт. почт. шакл. 504-060.
143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не повертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місяць 5-00 ма.
Чвертьріччя 15-00
Півріччя 30-00
Річчя 60-00
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр. Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх інших краях по
750 гол.

Телеф. Редакції: 229-41.
Друківні: 229-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Різдвяна промова Папи Пія XI.

З нагоди латинського Різдва виголосив Папа перед мікрофоном по італійськи велику промову, яку опісля сам повторив у кількох інших мовах. Передовсім Папа торкнувся еспанської громадянської війни. Це — мовляв — нова острота для всього світу, зокрема для Європи, поважніша і більше грізна, ніж усі попередні. Ті сумні події з жахливою певністю і виразно

вказують, що жде Європу, коли вона негайно не вживе відповідних засобів оборони і санатії.

У дальшій частині промови можна добачити натяки проти націонал-соціалізму. На жаль, між тими, — говорив Папа — що боронять лад і культуру проти безбожного комунізму, а на-

віть приписують собі першу роль у тій боротьбі, є чимало людей, що проти своїх противників уживають фальшивих і лихвісних засад. Хто намагається потиснути у людських, зокрема в молодечих серцях віру в Христа і Боже об'явлення, хто вважає Церкву перешкодою в поступі і процесі дозрівання нації, цей не лише не кладе основ під краще завтра людства, але ще й нищить справжні і доцільні засоби оборони проти найжахливішого лиха і несвідомо помагає тим, що їх будімо поборює. Якими засобами слід поборювати комуністичну загрозу, на те вказував Папа вже пераз.

Свою промову закінчив Папа закликом до вірних, щоб вони пожертвували свої терпіння Богові як жертву за навернення невірних, за мир, за добро всієї Церкви і зокрема за нещасну Іспанію.

Большевизм - це найбільший ворог світу!

ПРОМОВА МІНІСТРА Р. ГЕСА.

Заступник німецького канцлера міністер Рудольф Гес виголосив перед мікрофоном різдвяну промову до всіх німців, що живуть у Німеччині й поза нею. Він сказав м. ін.: „Тепер бажаємо мира тимбільше, що саме під кінець цього року зросла большевицька загроза. На щастя для культурних народів рівнобіжно зі зростом небезпеки росте свідомість, що большевизм — це єдиний ворог, який постійно загрожує трудящий мир народів, щастя держав та добробут націй.

Большевизм — це світова революція злого і низького проти доброго і шляхотного.

Великі державні мужі вповні оцінили ту найбільшу загрозу нашого часу і зробили все можливе, щоб протиставити їй односторонній фронт. Закріпленням давніх дружніх взаємин з фашистською Італією та німецько-японським договором проти Комінтерну Гітлер зробив новий поважний крок до забезпечення Німеччини і світу проти большевизму“.

Франція зміцнить свої укріплення у Піренейх та в Мароку?

ПАНІЧНИЙ СТРАХ ПЕРЕД НІМЕЦЬКИМИ ДОБРОВОЛЬЦЯМИ В ІСПАНІЇ.

Як повідомляє париська преса, ген. Гамелен заявив міністрові Даладіє, що необхідно скріпити фортифікації на обох відтинках кордону з еспанською територією:

у Піренейх та в північному Мароку. Урядові кола

Галицька Каса Ощадности у Львові

видає ощадності книжечки на показники або імені, золоті або в зол. в золоті, платні на кожне задання або термінові.

ВКЛАДКИ

ощадності вкочені в Галицькій Касі Ощадности у Львові користають в поруки Держави.

ФОНД

резервний понад 4,200.000 золотих.

стараються затерти погане враження і твердять, що не йде тут про реакцію на певне становище в Європі.

Не вважаючи на те, атмосфера напружена. Французька преса веде таку завзяту протинімецьку кампанію, як ще ніколи від часу окупації Надренії.

„Тан“ пише:

Франція і Велика Британія не можуть допустити ані до утворення німецької армії в Іспанії з добровольців, ані до порушення „статус кво“ у басейні Середземного Моря.

„Парі Суар“ остерігає Німеччину: коли вона — мовляв — хоче вести в Іспанії політику на власну руку, вона наражається на відокремлення, зате коли зречеться таких амбіцій, знайде підтримку та корисні умовини до господарської розбудови.

Французький міністр закордонних справ Дельбос говорив з німецьким амбасадором гр. Велькемом підкреслюючи, що необхідно рішуче перевести в життя постанови про неінтервенцію.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ ВЗИВАЄ ІНШІ ДЕРЖАВИ НЕ ПУСКАТИ ДОБРОВОЛЬЦІВ ДО ІСПАНІЇ.

Бритійський уряд наказав своїм абасадорам натискати на уряди Німеччини, Італії, Португалії та ССРСР, щоби вони відповідними постановами

припинили доплив чужинських добровольців до Іспанії.

Франція мабуть зробить подібний демарш у тих самих урядів, але на власну руку.

„Згинь, але разом з Чанкайшеком“ - погрожує Чансуліян.

З переговорів нанкінського уряду зі збунтованим маршалом Чансуліяном покищо не вийшло нічого. Це видно з промови, що П марш. Чансуліян виголосив через радіо. Він заявив, що триматиме Чанкайшека далі як

заручника. „Якщо літаки нанкінського уряду збомбардують Сянфу, згинь разом з Чанкайшеком“ — заявив Чансуліян.

Як большевики розбудовують Київ.

На місце Михайлівського монастиря — совнарком.

Розбудова Києва йде у тому напрямі, щоби затерти специфічний характер столиці совітської України. На місці старинного Михайлівського монастиря почали будувати багатопверховий будинок совнаркому УССР; 1937 р. почнеться будова домішки центрального комі-

тету комуністичної партії. На Володимирівській горі стоїть величезний пам'ятник Леніна. На давньому Хрещатику побудували „радіовий театр“, біля Ланцюгового мосту „зелений театр“. Правий беріг Дніпра обкладають гранітом.

Кожна свідома господиня вживає до печива тільки дріжджевого порошку і ваніліневого цукру та ароматів
кооп. „П Л А С Т“

Центральний Кооперативний Банк

„Краєвий Союз Кредитовий“ у Львові,
вул. Третого Мая 15.

приймає вкладки ощадности і як централь кредитова для українських кооператив усіх видів для кредити на піднесення господарства і промислу.

Від дрібної метушні - до великих проблем!

З приводу Загального Збору Рідної Школи
25. XII. п. р.

Львів, 26. XII. 1936.

Вчорашній дорічний зїзд діячів Рідної Школи є явищем, яке мусить глибоко сколихнути громадянською опінією. Стверджуємо: понад 9-годинні, іноді дуже палкі наради 300-членного зборища людей, які зіхалися з усіх усюдів краю, згаляли час, витратили тисячі приватних та громадянських грошей, покінчилися — нічим. Бо вибрано Управу, якої голова й один член тут-же, таки ще на Зборах, зрезигнували. Установа, якої велетенське значіння для нації признає кожний, опинилася в дуже кригічний для себе хвилині фактично без проводу. Отже сотні делегатів по цілоденних нарадах не виконали статутного завдання, для якого зіхалися. Не виконали саме в часі грізного фінансового положення установи і в хвилині, коли одну з її найважливіших ділянок праці — доріст — ліквідують зовнішні чинники. Реєструємо явище справді трівожне: параліж діяльності одної з найважливіших асенародніх українських установ — унаслідок помилкової власної статутної структури.

Нашого твердження не змінить навіть обставина, що може Головній Управі Рідної Школи в найближчих днях чи годинах удасться вижити з прикрого для себе положення. Може персональні люки удасться заповнити. Та проте це не змінює факту, що помилкові статутні постанови паралізують ефект праці найважливішого П органу, Зїзду.

Що цікавого внесли вчорашніх кількадесят промовців, за винятком двох? Який глузд з того, що вони втратили цілий день, адебільша розсварилися, зневірилися у себе і розіхалися? Кого може збудувати видошище, що галерея (себто гості!) паралізує наради делегатів? Кого не потрясло те, що молоденькі інтелігенти не шанують сивого волоса поважного саященника і з брутальним глумом накидуються на нього? Чи це оправдувало їхню поведінку, навіть, колиб цей священник, як провідник Зборів, повісив надто ригористично чи навіть однобічно супроти опозиції? До речі: в імя чого була ця опозиція зорганізована? Адже вона не підняла ніякої думки, з якою не годілася Збір! Адже вона признавала сама, що не видигає ніяких гасел, в імя яких малаб їти боротьба, якими можнаб оправдати затрату стільки дорогого часу й енергії! Таж цього не виправдує в ніякому разі змагання опозиції до деяких персональних амій у Головній Управі! Не оправдує тим більше, що Збір делегатів був би, здається, без спротиву, як спій. погодився навіть на поважніші зміни.

Вступіть, переконайтеся
без обов'язку купити
що в фірмі

Е. ДУМІН Львів, Коперника 23.
(вище почти)

найдешевше можна купити
світлоти і т. д. З мінімальних річок: білія тепло
шкірки і вовни і т. д.

в найкращій татунку з мужеських річок: білія
зачайне і тепло, рукавички, кравати, кашани,
і шовкове, панчохи шовкові і вовняні, рукавички
— Косметика в великому виборі. — 2-5

Від цілого десятиліття перед Рідною Шко-
лою стоїть одна і та сама проблема, досі не
розв'язана: зміна статуту для утворення ді-
яльності керуючих її органів. Коли до цієї
зміни не прийде, Товариство „Рідна Школа“
опиниться перед катастрофою. Йому грозить
руйна внаслідок власної немочі. Це пророчество
доказують щогорічні збори делегатів, які в
хвилині для Товариства грізній знову змінили
найбільшій його провідників, допустивши зно-
ву до прориву у його суцільній діяльності.

Українська прилюдна громадська думка
просто домагається від нової Головної Управи,
щоб вона вивела Рідну Школу з її статутного
імпаку. Треба доконче зреорганізувати саму
структуру Головної Управи, зробити її згідною
до відповідальної, неперервної праці, праці на
довгі літа, на підставі заздалегідь виробленого
плану, який обіймав би найістотніші, найбільш
пекучі потреби української нації на її вихов-
ному і шкільному відтязку. Треба теж зреор-
ганізувати представництво З'їзду Р.Ш. Скінчим
нарешті з явищем віч, замість нарад! Хай на-
решті з'їзди будуть підсумком праці, а не лай-
кою, хай критикують, планують, радять, а не
ображують, уводять розтіч, зневіряють!

Однак ми не можемо обмежитись лише
до цих завдань. Щогорічний з'їзд — і зрештою
не він перший — виказав далеко глибші, ніж
статутів, недосади Рідної Школи як всенарод-
ної установи. Запитуюмо: чи справді це
ковечне, щоб осередком уваги багатоголового
зібрання були фінансові справи? Не перече-
мо, що без фінансів діяльність ніякої установи не
дасться подумати. Алеж, чи це мають диску-
тувати, направляти, планувати сотні здебільша
дилетантів? Чи не могла б Рідна Школа ви-
робити свого фінансового плану у кружку кіль-
кох фінансистів?

Справа доросту насуває теж рефлексії.
Колиж нарешті наші центральні узгодять ту па-
ринку своєї діяльності? Не у гнів їм: однак
ми таки не розуміємо, чому доконче потрібні
окремі дорости Р. Школи, Просвіти, С. Украй-

нок, С. Господарів, католицькі, Лугів, Соколів,
Каменярів і т. д.? Чи не вдалося б тут бодай
дещо узгодити й упростити. Кому потрібна ця
незвичайно виснажлива боротьба за впливи,
яку українська молодь веде саме в дорості?

Врешті справа умасовлення впливу Рідної
Школи. Тут числа говорять самі за себе. Коли
в річному звіщенні Р.Ш. читаємо, що з рід-
ношкільних бібліотек користало 8.530 з молоді
і 3.680 зі старших, то це рішуче за мадо. З бі-
бліотек „Товариства Школи Людовей“ кори-
стають сотні тисяч поляків і хто зна чи не
більше українських читачів, як їх мають бі-
бліотеки Р. Школи. До шкіл Р. Школи не ходить
навіть один повний відсоток усіх українських
дітей у шкільному віці. Не забуваймо, що у-
країнських дітей у польському і передшкіль-
ному віці, себто одиниць, які живуть на вдер-
жанні своїх родин, є на нашій території у
Польщі приблизно 2 і пів мільона. Скільки з
того обіймає своїм впливом Рідна Школа та її
заведення? Вже поставлення цих питань пока-
зує, що справа українського національного
впливу на обличчя українського доростаючого
покоління в нас далеко не розв'язана. Безпереч-
но це торкається не лише Р. Школи. Тут терени
експансії і для Просвіти і для організацій фі-
зичного виховання і для преси і для Церкви і
для приватної ініціативи. Та проте нам вида-
ється, що організація тієї виховної експансії,
цього впливу на мільйонні маси української ді-
твори є справою перш усього Рідної Школи. Нам
видається, що власне це повинно бути голо-
вною її турботою, головним джерелом її ініці-
ативи, громадської енергії, запалу, винахідли-
вості, розмаху. Бо саме розв'язка цієї пробле-
ми, проблеми свого незалежного впливу на міль-
йонні маси української дітвори є тим істот-
ним, скажемо навіть, історичним завданням, яке
має виконати Рідна Школа.

Яка — з уваги на ті великі проблеми —
жахливо дрібненька, яка до стида гнітуча була
вчорашня метушня на рідношкільному з'їзді!...

— 0 —

Найпевніше і найкорисніше примістиш свої ошадности в

Міській Комунальній Касі Ошадности

у Львові, вул. Валова 7 і 9 (власні будинки)

та в її Відділах при вул. Городецькій 60 і Жовківській 75.
в золотих або золотих в золоті. 3070 19-?

В цей спосіб одбудеш відповідні відсотки, охоронишся перед згубою або крадіжкою
і в кожній хвилині можеш диспонувати своїм майном. — Завдяки квотам, одбудеш із
ошадностих вкладів, приналежних Каси 28,260.000 золотих гіпотечних кредитів, на які ви-
будовано 685 доми та вірмонтано 241 дом. — Понад 3,000.000 зол. річно
видає Каса відсотків своїм вкладникам. — 6,300.000 зол. — це резервні фонди
Каси. — За вклади і їх відсотки ручить Громада м. Львова цілим своїм майном.

Найближчий бій за Європу.

Думки члена Італійської Академії.

(Від нашого кореспондента).

Рим, 19. грудня 1936.

„Грізною хвилиною“ називає член Італій-
ської Академії Фр. Конполя теперішній час в
Європі, у своїй останній статті в „Gazetta del
Popolo“. Починається вона так:

„Вважаємо за свій обов'язок дивитися муж-
ньо в очі дійсності і ще раз силуватися, поки
ще не запізно, відкрити очі також тим держа-
вам або урядам, які вперлися і тримають за-
плющені очі навіть на краю пропасти. Причи-
ною цього вроджене умовне лінивство, або ста-
речий параліч волі та ідеологічно-сектарське
адегенерування“.

Автор вважає, що теперішній момент рі-
шальний для дальшої будучини Європи, тому
що тут іде про життя або смерть самої Євро-
пи та її культури, бо Європа нині, якщо не є
напередодні війни, то знаходиться в найвищому
ступні небезпеки війни.

Причиною цього грізного стану Європи —
це більшовицька Росія, яка скинула з себе
останню маску і в цілком відвертій цинізмом
вмешувалася у громадянську війну в Іспанії. Цьо-
го братовбивства Москва хотіла, приготувала
і викликала його, підпомагаючи досі потаємні

руками своїх обережних співробітників. Нині
ця підтримка вже цілком явна.

Тисячі запоморочених „добровольців“ —
куплених або стероризованих — зібраних у
краю або у своїх західних васалів; сотні літа-
ків, танків, гармат і різного роду воєнного ма-
теріалу йдуть до Іспанії, а найвище команду-
вання в Іспанії перейшло із слабих рук Каба-
леро і Азана, до твердих і окровавлених Ро-
зенберга і Белі Куна.

Бій за Мадрид виявив цілком ясно, що
національні війська генерала Франка зустріча-
ються здебільша з комуністичними легіонами,
де нема ані одного еспанця, та що ця бороть-
ба, яка ще до недавня була внутрішньою спра-
вою Іспанії, набуває щораз то більше рис бо-
ротьби за незалежність проти чужого нападни-
ка. Навіть найменше почуття солідарності і
людської гідності культурних народів не по-
винно допустити до дальшого штучного проли-
ву крові, до маскування безборонного насе-
лення поза фронтом, до всіх тих страхів і до
дикого нищення мистецьких скарбів еспансько-
го народу.

Та наслідки цього ще страшніші.

Якби більшовицький Росія дійсно віддала
херемоти Іспанії і створила в Каталонії нову
соціалістичну республіку, як це більшовицькі сим-
патери признали, — себто свою зацікавленість
на Середземному Морі з наміром світового
розкладу, то нема сумніву, що їй удалося би
також подолати і Францію, яка вже нині має
податний ґрунт для більшовизму. А це означає
війну, бо певно, що тоді пожежа поширится
на Іспанію та Франції на цілу Європу.
Ця нова війна буде далеко страшніша, ніж
остання, не тому, що збільшилася загрозли-
вість і можливості зруйнувати літаком ос-т-

НОВОВІД-
КРИТА Ф.ма

„ЕЛЕКТРОФОН“

Львів, вул. Жайлівська 4. 11

порушає електротехніку та радіо-апаратуру на
найвищих рівнях. Жарини по 70 сот. Максималь-
ну радіотехнічну лабораторію, бачу радіоінжен-
ери найновіших типів (superheterodyne) та їх
правила всієї типу солідно і дешево. 1112 2-11

редок кожної держави, а тому, що вона буде
йти в усіх напрямках. Остання війна була лише
міжнародна, а ця буде ще й соціальною і гро-
мадянською; та була політична, національна та
імперіалістична, ця буде ідеологічна, або а-
релігійна. Нова війна це буде боротьба між
життя і смертю Європи; остання війна йшла за
гегемонію між культурними державами. У цій
війні Європа, вже підморожена, затроєна і зра-
жена у своїй власній хаті, буде мусити боро-
нитися на два фронти — від нової культу-
ри вічного східного варварства, як це було тому
1500 літ, і яке знищило та затопило культуру

Важке для тих, що купують срібля-
Фабрика срібних виробів

Л. П. Нойман — Львів

Тільки кохановського 21. Тел. 24-74

звертає увагу зацікавлених, що її зорі срібля не
простою і засоби у фабричній праці та влас-
фабрики, а подібні зорі продають в торговлі без
якого зв'язу з лише незручними коштами й оригіналь-
них моделей. Дістанете у Львові лише безпосередньо
у фабриці та у всіх більших ювелірних крамницях
у цілій Польщі.

старого світа, і нині загрожують та само культурі
модерного світа, підготовляючи нову серед-
вічну ніч.

Через те більшовицька Росія хоче за всяку
ціну цієї війни, яка віддала би під її варварське
панування світ у цілковитій руїні. Через те ста-
рається цукруванням, підкупом і шкідливим ве-
сильством спричинити цю війну і змусити Е-
вропу у війну, якої вона сама не може вести. Че-
рез те вона підірвала своїй грі французьку по-
літику, зв'язуючи Францію шаленим союзом,
і створила „народний фронт“ та пхала і пхала
своїх одиноків у Франції до систематичної
провокації Італії та Німеччини, через те вона
старється зробити Лігу Націй своїм судинним
зв'язком і спричинила в Іспанії громадянську
війну з усіма її страхіттями.

Якщо Європа хоче оминути цієї апокаліп-
тичної війни і не хоче допустити до того, щоб
замість культури прийшло московсько-монголь-
ське здицання, то мусить якнайскорше замкнути
більшовицькій Росії дорогу до Іспанії і стати
в обороні своєї тисячелітньої культури і своєї
відповідальності перед історією.

Англія повинна покинути англійську та не-
життєздатну формулу, буцім то „ріаного відді-“

Геліотерм Львів, Академічна 7

(Гмах Шпрехера) Ін. 31-31
Фабричний склад лікарських інстру-
ментів, меблів, апаратів рентгенівських
і електро-медичних. — Низькі ціни! —
Дегідні умови платності! Консульт. та фізика поради
3315 безплатно! — 4

лення“ від обох „ідеологічних блоків“. Кон-
флікту між ідеологіями нема, бо як може
існувати „ріане віддалення“ між анархією і по-
рядком, між варварством і культурою, між ра-
ком і хірургом!

Також Франція повинна отрястися із своєї
старечої союності і немочі та віднайти в собі
генія культури, як-би Франція стільки дала з ки-
нутих століттях.

Всі повинні зеднатися коло Європи, щоб
спасати її, а коли народи до цього недаті, то
нехай залишають це... Італії.

Такі думки Італійського члена Академії.

Н. С. С.

Національні відносини у шкільництві Чехословаччини.

(Для аналогії).

Прага, грудень 1936.

Як Чехословаччина розв'язала національні питання на шкільному фронті в т. зв. історичних землях, себто в Чехії, на Мораві та Шлезьку, згідно зі звіту Державного Статистичного Уряду Чехословацької Республіки ч. 55—59 з 1935 р. Звіт цей подає низку цікавих дат, які ілюструють чехословацьке народне шкільництво на цих землях під оглядом кількості шкіл і класів та числа учнів у них за мовою навчання. Враховано сюди теж приватні школи з правом прилюдності. Всі дані відносяться до стану з 31. жовтня 1935 р.

І так у Чехії було: народних шкіл з чехословацькою мовою навчання 4448 з 13.219 класами і з 466.736 учнями; в цьому числі було 7075 учнів німецької народності. Народних шкіл з німецькою мовою навчання в Чехії було 2294 з 6376 класами та з 227.329 учнями; в цьому числі було 1341 учнів чехословацької народності (!).

На Моравії і Шлезьку в тому часі було: чехословацьких народних шкіл 2669 з 8767 класами та 315.273 учнями, німецьких 871 з 2486 класами і 88.252 учнями. Польських народних шкіл на Моравії і Шлезьку було 90 з 257 класами і 9129 учнями.

Загальне число народних шкіл в історичних землях Чехословаччини дня 31. жовтня 1936 р. було 10.372 з 31.005 класами і 1.106.719 учнями.

В цьому числі було народних шкіл з німецькою мовою навчання 3.165 з 8.862 класами та 315.581 учнями. Таким чином німецьких народних шкіл у т. зв. історичних землях ЧСР складало 31. жовтня 1935 більш ніж 30% загального числа народних шкіл.

Не менш цікава теж статистика горожанських (виділових) шкіл на цих землях. І так у Чехії було горожанських шкіл з чехословацькою мовою навчання 820 з 4.550 класами і 184.000 учнями, з німецькою мовою навчання 302 з 1527 класами та 61.288 учнями.

На Моравії і Шлезьку горожанських шкіл з чехословацькою мовою навчання було 493 з 2675 класами і 103.207 учнями, з німецькою мовою 139 з 589 класами і 22.939 учнями. Польських горожанських шкіл було 11 з 68 класами і 2592 учнями. Таким чином на загальне число 1765 горожанських шкіл в історичних землях Чехословаччини було німецьких горожанських шкіл 441, отже повних 25%.

А ще відношення учительських сил. Всіх учителів у народних школах у згаданих землях було 31. жовтня 1935 р. 31.897, у цьому німців 8.785, отже понад 30%. А в горожанських школах учителів чехословаків було 8495, німців 2553.

Цікаві, для нас до того ще й може дуже повчальні числа!

М-н.

Всі купуємо **СВЕТЕРИ, ВОВНЯНЕ БІЛЛЯ, ПАНЧОХИ І РУКАВНИЧКИ**
у відомій своєю солідністю фірмі **Брати ПАСТЕРНАК** Львів Сикстуська 15. Тел. 206-38
ЦІНИ ФАБРИЧНІ

Загальний З'їзд Рідної Школи.

ВИБІР ТРЕТЬОЇ КОМІСІЇ-МАТКИ.

Звіт з вчорашнього Заг. З'їзду Р. Ш. доповнюємо тим, що члени обох комісій-маток по нараді між собою устійнили склад третьої комісії-матки, що його подав до відома Заг. З'їздові дир. А. Мудрик і З'їзд його одноголосно затвердив. До цієї третьої комісії-матки ввійшли проф. Терлецький, дир. А. Мудрик, А. Павенька, студ. Масляк, проф. Бучманюк і др. Ю. Корлюк.

Підчас наради цієї комісії докінчено дискусію над звітами. Дел. Гураль пропонував, щоб Р. Ш. стягнула українських учителів (зюк) з корінної Польщі і дала їм заняття у своїх школах. О. Менцінський (Новосільці — Сяніччина) говорив про заходи Гол. Упр. „Р.Ш.“, щоб усунути лемків-

ський буквар з Лемківщини (рясні оплески). Сел. Баконьчук пропонував, щоб уся преса давала по 1 сот. від числа на Р. Ш. Проф. Бурко (Дрогобич) казав, що рідношкільні учителі зрештеші і напевно зречуться належної їм платні за 5 місяців, якщо тільки будуть їм точно виплачувати належні платні. По промові Ів. Ступаря (Городенка) говорив сел. Штабанюк (Бережанщина) про закладання сільськогосподарських шкіл. М. Донцова (Львів) радила заснувати дитячі піккольні. Студ. М. Левицький виступав зі закликами проти п. Струка (члена комісії доросту при Р. Ш.) у справі доросту, на що дістав негайно від п. Струка належну відповідь.

А. КОСТІВ.

Тайна фризiera.

— Левку, ви підете нині ввечір до панства Баранецьких зачесати їх донечку на якийсь гімназійний вечір — сказав шеф великої фризiersької фірми.

Левко одягнувся, сам поправив свою зачіску, і пішов сумирно за шефом. Його наставник чesав маму, а він потягав великим гребенем по волоссі Марусі. Маруся розмовляла за той час із своїми товаришками про якогось Стефка, Ромка і Славка, що знаменито танцюють. Маруся ледви всиділа на кріслі. Нарaz вона обернулася до свого 15-літнього ровесника і спитала:

— А ти... а ви теж умієте танцювати?

Він кивнув головою.

— Можемо зараз зробити пробу — відповіла Маруся. Підбігла до грамофону кинула головкою перед Левком і крикнула: „Пані вибирають!“ Заки він астиг зорієнтуватись потягнула його і почала з ним кружляти по кімнаті. Шеф Левка дивився з вибачливою гордістю на свого помічника, мама Марусі вибачала їй таку свободу з Левком, що вже не вперше приходив до них із своїми фризiersькими причадами.

Левко впівліше Марусі рожу у волосся, дістав від її мамі „на чай“ і вийшов на вулицю. Шойно тепер, коли глянув на небо засіяне зірками, зрозумів, що Маруся йому дуже подобається і що не скоро зможе він забути хвилину танцю з нею.

Панство Баранецькі залишилися ного каменями, коли Левко з малого помічника став

спільником фризiersької фірми. Маруся Баранецька — багата панна кликала його часто до хати, заходила і до крамниці. Він бачив навіть раз, як вона просто із його крамниці ввійшла до санок, де чекав на неї якийсь гарний добродій.

Коли він зачісував її на весілля сестри і вкладав їй на голову прикраси з перел, вона сама почала розмовляти з ним про весілля і сказала:

— Але я не вийду заміж... Я маю зовсім інші плани.

Іншим разом вона збігла нервово до його сальону (фризiersького) і сказала:

— Мусите мене зробити нині винятково гарною. Я йду нині до театру на пробу. Може мене навіть заанжують.

Зробити її гарною було легко. Шойно за якийсь час її мама розговорившись перед дзеркалом виявила тайну, що Маруся потайки брала лекції драматичної гри і тепер виступає в театрі за якусь скромно смішну гажу.

Тепер звалась вона Марунецька і приходила чепуритись частіше. Залюбки сміялась і жартувала, якби знаючи, як це їй до лиця. Він знав, що вона не грає тих великих ролей, про які вона мріяла, хоч казала собі часто змінити колір волосся і намазувала своє лице різними пудрами та підкреслювала очі всякими пензликами.

Пані Баранецька приходила щораз рідше, хоч завжди однаково нарікала на тяжкі часи і на те, що зовсім інакше уявляла собі кар'єру багатой, добре вихованої доньки. Бувало часом, що і артистка Марунецька дозволяла собі на признання перед знайомим фризierом:

— Сама бачу, що не нахожду в театрі того, про що я мріяла. Буду мусіти хіба вийти заміж і почати нудне, одноманітне життя.

Найкращу вудженину,
добре мясо і свіжі товщі

дістаете завжди у м'ясарських крамницях

„ЦЕНТРОСОЮЗУ“

Ринок 2, Зиблицевича 2, На Байки 8,
Личаківська 50, Жовківська 175.

АБСОЛЮТОРІЯ, ДОРІСТ І ЧЛЕНСЬКІ
ВКЛАДКИ.

З черги Заг. З'їзд признав одноголосно абсолюторію Головної Управи за її діяльність. Після того м-р Кадінович виголосив змістовний реферат про доріст Р. Ш. та подав звіт з діяльності дорадчого органу Головної Управи: Головної Комісії Доросту. Дискусії над рефератом не було. Одночасно др. Дм. Левицький заявив, що в суботу не буде окремої наради у справі доросту.

На внесок проф. Болдара Заг. З'їзд залишив членську вкладку на 1936-37 р. в дотеперішній висоті, себто 2 зол. для інтелігенції, 1 зол. для робітників і селян та 50 сот. для молоді.

ВИБІР ГОЛОВНОЇ УПРАВИ.

В год. 7.30 вечором скінчила свої наради комісія-матка. Спис осіб, яких вона намітила до Головної Управи, відчитав дир. Мудрик. На початку референт склав подяку на руки президента уступаючому голові дир. М. Заячківському за його діяльність. На голову Т-ва „Р.Ш.“ комісія-матка запропонувала проф. Дениса Коренця; до Головної Управи таких 18 членів: о. крилош. Василь Лабу, дир. Андрія Мудрика, дра Романа Криштальського, проф. дра Олександра Тисовського, д-ра Юліана Корлюка, м-ра Юрка Старосольського, проф. Володимира Кузьмовича, п. Блянку Баранову, студ. О. Логуща, проф. дра Маріяна Панчишина — всіх зі Львова; адв. д-ра М. Рибак з Перемишля, проф. д-ра Я. Ярему з Тернополя, о. ігумен. Северина Бараніка з Дрого-

Е-КО

порукає електричні комплекти до освітлення ялинки. Радіоприймачі у великому виборі на догідні сплати. Українські грамофонові кружки (колядки).

ЛЬВІВ, СИКСТУСЬКА 29. Тел. 203-30.

Одного разу вийшла забувши заплатити. Артисткам таке часом трапляється; вони розсіянні, нервові. Левко вдихав, що цього не помітив. Дрібниці... інтерес і так ішов добре.

Довгий час Марунецька не заходила; може вийшла. Коли з'явилась знову була бадьора і весела.

— Не смійтесь з мене, пане Левку. Але мусите з мене зробити брунетку... він любить тільки брунетки.

Левко не сміявся, тільки перефарбовував цегадсте волосся на брунатне. Клієнтка навіть не помічала, з якою ніжністю перебирав він її волосся у своїх пальцях. Вона не могла стриматись, щоб не оповідати всякі загальні речі про свого нового знайомого, так само, як колись оповідала про театр.

Кілька тижнів пізніше прийшла холодна, мадомовна, замовила собі абонамент на чесання, накупила всяких косметиків і підписала рахунок якимсь новим прізвиськом. Мала темне волосся, білі уста і дороге футро.

Небажком почув Левко, що вона вийшла за якогось багатого землевласника, що розумівся не тільки на красі жінок, але й на конях.

Давня клієнтка Левка приходила до „сальону краси“ наче до санаторії. Видко було, що вона хоче за всяку ціну подобатися і придумувала щораз то нові способи, щоб звернути на себе увагу. Левко допомагав їй у цій боротьбі за молодість усіма засобами свого мистецтва.

Чекав він довгі роки. Все ще мав надію, що вона гляне на нього колись не як на фризiera, якому платять і видає накази, а як на людину. Шойно коли вичитав раз у часописі, що її чоловік агинув у нещасливому випадку на полюванні на пазів на хвилину ожива в ньому.

Найдешевіше ПОБАЖАЄТЕ

з нагоди Різдва

усій своїй рідні, приятелям і знайомим у святійчому числі „Діла“.

Побажання до 15 січня коштують тільки 2 коп. — Кожне даліше слово по 20 сот.

бича, о. дек. І. Шербатюка з Рогатина, м-ра М. Кушніра зі Станиславова й ада, д-ра Володимира Горбового з Долини. На заступників запропоновано: Михайла Ростковського, Аніну Павлицьку, д-ра Степана Коржинського, студ. Андрія Стецюка, робітн. Павла Музику й ада, д-ра Івана Ромашкова.

До Контрольної Комісії: дир. Івана Филиповича, Інсп. Івана Стернюка, Методія Гебуса, Інж. Андрія Мельника та вид. Івана Тиктора; на їх заступників: п. Юзичинського і п. Бонковського.

Розсудний Суд у складі: о. О. Бучацький, проф. Іван Гадущинський, п. Іванна Кокорулза, пос. Дмитро Великанович і проф. Гнат Павлюк.

І ось несподівано після того встав м-р Боднарчук і зголосив окрему листу членів Головної Управи, Контрольної Комісії і т. д., відносячи на голову проф. Д. Коренця та деяких членів до Год. Управи, що їх намітила на своїй листі комісії-матка. В голосуванні за листом комісії-матки впало 181 голосів, за листом опозиції (м-ра Боднарчука) 79 голосів. Слід згадати, що зараз по підчитанні листи зрезигнував м-р Кушнір зі Станиславова, а при кімці Заг. З'їзду нововибраний голова проф. Д. Коренець, який довідавшись про свій вибір негайно прийшов на З'їзд і заявив, що не зможе виконувати обов'язків голови, бо нездужає. Одночасно зрезигнував теж дир. А. Мудрик з тієї причини, що, мовляв, резолюційна комісія не взяла під увагу його резолюції у справі санції Р.Ш.

При внесенні зголосився до слова інж. Мачай з Лиська, прохуючи, щоб Р. Ш. більше опікувався лиським повітом, на який їде тепер хатньо-польонізаційної акції. Сел. М. Садовський (томаківський повіт) склав привіт Р. Ш. від Холмщини та ширими словами змалював невідраді відносини українського селянства на тій території, польонізаційну політику православної церкви та інші відомі болячки на наших північно-західних землях.

По відчитанні вики резолюції Заг. З'їзд закінчився відспіванням національного гімну в год. 8.30 вечором.

Його давня Маруся тепер у жалобі виглядала теж прегарно. Тільки він одне знав, кілька сивих волосків появилось на її голові і шезло під його виблою рукою. Її зморщили теж затирав, теж виглядавав. Він стежив за її життям і знав, що її майно розпливається. Одного дня прийшла вона без своїх звичайних дорогочинностей, без найкращих перстенів. З його фризьського салону телефонувала у справі якихось грошей до одного банкира, про якого всі знали, що це лихвар.

Аж раз, коли вона прийшла знову. Левко звачився ніжно поводити розмову про свою фірму, яку він тепер уже веде самостійно, про те, що він потребував би доброї, інтелігентної помічниці, яка могла би розмовляти з людьми і робити добре враження самим своїм звертанням, виглядом.

Діама встала.

— Чи це має бути пропозиція? — спитала здивована.

Левко спробував поцілувати її в руку. Вона блідо усміхнулася.

— Я прийду сюди за кілька днів... тоді ще порозуміємося.

Отримала всю обстановку, якби хотіла ствердити, що все тут за довгі роки її життя покращало, розвинувалося. Замість колишніх дерев'яних старих меблів і дзеркал — усе модерне: сидіти, комфорт.

Левко ждав тиждень, два, три...

Одного дня одна з його помічниць принесла зовсім таку собі байдуку звістку, що оця колишня артистка Маруся, вдова по тім землевласнику, ходить тепер чесатись до конкурентів свого фірми.

Абіссинське питання на думку італійців зліквідоване.

Дипломатичний редактор агенції Стефані висловлює погляд, що тепер, коли Німеччина, Австрія, Мадящина, Албанія та інші держави визнали анексію Абіссинії, інші-ж держави почали ліквідувати посольства в Адіс Абебі, абіссинське питання можна вважати за зліквідоване.

На відпруження у міжнародній політиці вплинуло також італійсько-бритійське зближен-

ня. За час абіссинської війни Муссоліні зближаво оминав усього, що могло би довести до поширення конфлікту. Під час операцій в Абіссинії, вона ніколи не падала свої зобов'язання перішнє таке важке відпруження завдячує Ет-ропа не лише перемозі італійських військ, але також поправній і льопній політиці, якої Рим ніколи не покидав.

ЄДИНА ВИРІБНЯ ЧИСТО ВОВНЯНИХ ВИРОБІВ В
ГАЛИЧИНІ **ЦЕ** **ЛЕЩКІВ**
СКЛАД ЛЬВІВ, ВУЛ. КОПЕРНИКА Ч. 4.

Великий судноходний ваял перетне Галичину?

У Букарешті ходять чутки, що під час побуту румунського міністра Антонеску польські та румунські державні мужі розглядали

проект системи каналів, що мала би
получити Шлеск з Прутом
через Вислу і Сян.

Будова тих каналів коштувала би коло міліярда золотих, з чого 4/5 припадали би на Польщу. Якщо би річно перевозити туди лише 5,000.000 тон, вложений у будову каналів капітал амортизувався б на 6%. Та оборот буде мабуть куди більший, тому на канал слід глядіти як на дуже рентовне підприємство. Обчислюють, що самого польського вугілля перевозилиб річно 5,000.000 тон; до того слід ще додати вивіз че-

хослованських продуктів на схід і вивіз на захід грузинської марганцевої руди, грецької хромової руди, югославянського бавксину та румунського збіжжя. Продукція польського вугілля росла б завдяки каналові на 25%.

Деякі румунські кола пропонують, щоб канал лучився не з Прутом, а з Дністром. Яка ту, проєктовану каналову систему получить з мережою німецьких каналів, вже першого року перевезено би ним більше товарів як сучасним.

При будові тих каналів найшло би страху 170.000 робітників під час 4-ох літ; крім того чималі замовлення дістав би цементовий, цегляний та металевий промисел.

ДІАБЕТИКИ! виключна продаж артикулів фірми: „Цукродіета“ - Варшава. — „Dietana - Suchard“ - Краків. — Др. Фромм - Чехословаччина і Хліба „Соя“. Солодкі вироби без цукру і сахарини на неабияких сиропах. На свята: торти, мазурки, колачі, бабки для хорих на цукрицю. Центральна споживача для діабетиків і дієтиків 3334 1-1 Львів, вул. Галицька ч. 11.

„ДІЕТА“

Чиїм органом є „Мета“?

Від якогось часу ми є свідками дуже дивного явища: нема майже ні одного числа „Мети“, щоб у ньому не було атаки на одного з членів редакції „Діла“ з натяками та зворотами, а то й просто покликами до цілої редакції і видавців „Діла“, що вони є відповідальні за ті всі закиди, що їх „Мета“ перечислює. Колиж увійти в суть тих закидів, то виходить, що не тільки той один член нашої редакції, але й цілий наш часопис, це найбільший шкідник, деморалізатор громадянства, пропагатор найпоганіших ідей і т. д. У чому ж річ? Показується, що один зі співробітників „Мети“ має якусь манію на пункті одного з редакторів „Діла“, стежить за кожним його говоренням чи писанням словом, за кожним його кроком і — використовує для лайки у „Меті“ з колючками проти „Діла“. Дійшло до того, що прелекція у радіо, яка була раніш прочитана кількома товаришами даного редактора „Діла“, людьми з повним почуттям громадянської відповідальності, діждалася брутальної атаки на сторінках „Мети“ (текст відчиту переданий до Т-ва Письмеників і Журналістів); чемностева рецензія на одно видовище, кільканадцять рядків петіту на останній сторінці „Діла“ є передрукована цілістю у „Меті“ з ідкими коментарями; рецензія на книжку, що виходить у виданні „Діла“, спрямована головню не проти автора книжки, лише проти редактора „Діла“ і видавництва, при чому приймає характер мало не пашквілю (до речі: ця „рецензія“, як довідаємося, була вирізана, перекладена по польськи і переслана зі Львова до одних польських кол у Варшаві! Хто це зробив і чи не насувається автоматично питання про згори задуману практичну ціль такої „рецензії“?) Нема ніякого сумніву, що колиб ті самі рукописи, що друкуються у „Ділі“, були надіслані до „Мети“ — булиб там видруковані з найбільшим признанням того її морального Катона, що змішує їх з болотом, коли їх читає у „Ділі“! Колиж додам, що ту своєрідну кампанію у „Меті“ веде розмірно молода людина, яка вперше побачила редакційний стіл — у „Меті“ та перед цим католицьким органом писала у ліво-соціалістичних та радянськості журналах, го можна дивуватися ще більше такий методі.

Ми є засадничими противниками того, щоб виволікати на сторінки преси справи, які можна би поладнати безпосередньо: розмова „вія“ газе-

та з одної вулиці у Львові на другу не цікавить широкого гурту читачів. І тому ми звернулися були до головного редактора „Мети“, але той настільки тепер зайнятий громадянськими справами, що не має змоги перевірявати і прочитувати всіх скриптів перед їх друком; від високопоставленої духовної особи ми дістали запевнення, що „Мета“ рішуче не виступає проти „Діла“, але що годі спутати свободу її редактора, який під своїми замітками підписується. І ми віримо, що інтенцією видавців „Мети“ не є вохвата з „Ділом“. Всеж, ми хотіли би знати: що вони сказали би, колиб „Діло“ дозволяло собі в той спосіб постійно, вперто, систематично очорювати одного редактора „Мети“, з відбивною проти самої „Мети“ і всіх тих, що за нею стоять? Що це за поведінка — диктувати нашому Видавництву, кого воно має затруднювати та кого ні? Де у світі прийнята метода, щоб тиждень того самого релігійного та ідеологічного спорідненого напрямку грав ролю морального цензора супроти найстаршої і найповажнішої української пресої станиці, якої керманічі чейже самі виступають за свої інтереси, тотожні з інтересами українського загалу?

Маємо враження, що „Мета“ має фірму органу надто поважних кол, щоб перетворюватись в приватний орган одної людини, де й вілно зводити приватні порахунки чи проявляти якусь свою особисту ненависть, або ближче незнамі калюляції. (Насувається думка, чи попросту той павізі „Мети“ не хоче такою залістю закрити свої колишнє спіробітництво в „Нових Шляхах“?) Маємо враження, що хтось, хто відповідає за „Мету“, повинен навчити її мегаломанського редактора, що своє святе обурення на редактора „Діла“ і „Діло“ не конче мусить перетоплювати в елюкубрації, які створюють нову площину конфлікту — напевне нікому непотрібного. Може знайдеться хтось, що відповідає за „Мету“, який вняснить підчиненому собі редакторові, що можна мати про себе самого дуже високу думку, проте своїм знанням, досвідом і працею бути так чимось чимось низеньким і маленьким — у порівнянні з предметом своєї зайлої критики. Чи справді нема у світі, зокрема в українській дійсності, інших тем, які моглиб зацікавити „Мету“, та іншого предмету „уморальшовання“, як лише „Діло“ і його окремі співробітники? Чи справді

місія „Мети“ має полягати у тому, щоб вести тільки „полеміки“ (гляди звіт „Мета“ в 1936. р., „Мета“ ч. 52), замість того, щоб творити конструктивні вартості й ставити позитивно проблеми? І коли вже „Меті“ докине ті полеміки

потрібні (це й справді), то може справді знайде собі Пола „Ділом“ краще джерело надхнення. Бо члени редакції „Діла“ і „Діло“ як установа випрошують собі у „Меті“ таке зацікавлення ними дуже рідше.

Місяць дитячої книжки в Чехословаччині.

Вже від ряду літ Народньо-Просвітний Інститут ім. Масарика влаштовує в Празі в місяці грудні виставу дитячих книжок. За прикладом Праги пішли згодом інші міста і навіть села. В тому напрямі пішло також міністерство освіти, що об'єднує з 21. листопада 1932. р. встановило тиждень дитячої книжки у всіх народніх і середніх школах, на початок грудня кожного року. Завданням цього тижня є пробудити в молоді зацікавлення до позашкільного читання, як важливого виховного чинника. Підчас тижня дитячої літератури організують бесіди з батьками та опікунами учнів про дитячу літературу, перевіряють шкільні бібліотеки, щоб усунути відтілі мало-партну літературу і заповнити її кращими творами.

У місяці грудні майже всі щоденники в Чехословаччині призначають поважне місце оглядові новин дитячої літератури. Ціла низка педагогічних часописів уважливо стежить за новинами в галузі дитячої літератури та містить на своїх сторінках докладні рецензії на поодинокі книжки, а крім того, згаданий тут Інститут ім. Масарика видає місячник „Uhor“ („Перелік“), присвячений питанням дитячої літератури та оглядові її новин. Великі книгарні в місяці грудні також улаштовують вистави дитячих книжок, де відвідувач може вільно переглянути кожнісеньку книжку.

Як і в минулих роках, Просвітний Інститут ім. Масарика відкрив виставу дитячих книжок у Центральній Бібліотеці м. Праги. Виставу щодня (вона тривала до 20. грудня ц. р.) відвідували численні екскурсії учнів міських шкіл у супроводі своїх учителів. Приємно бачити, як малі школярі старанно записують назви книжок, що їм припали до вподоби своєю назвою чи своїм зовнішнім виглядом, бо книжки на виставі розміщені, на жаль, у вітринах за шклом, так, що діти не можуть взяти книжки до рук та переглянути їх. Дитячі книжки на виставі розкласифіковано за

певною системою, про що свідчать написи на кожній вітрині. Нпр., у вітрині з написом „Книжки, які не старіються“, знаходимо книжки Д. Дефо „Робінзон Крузо“, Ф. Купера, Жюль Верна, М. Твена, Р. Кіплінга, Х. Андерсена і ін.; у вітрині з написом „Великі мужі та жінки“ знаходимо книжки про І. Гуса, Ф. Палацького, К. Гавлічка-Боровського, Б. Сметану, М. Тирша, Т. Масарика і ін. Є також велика вітрина, що містить у собі книжки з описом різних пригод. Цілих п'ять вітрин займають новини 1936. року.

Підчас місяця дитячої книжки відбуваються реферати на різні теми з обсягу дитячої літератури, радіо уділяє у своїй програмі місце для проголошення промов видатних письменників і педагогів на тему значіння книжки в житті дитини, як читати книжки й т. п., а школи, книгарні та часописи пропагують гасла — „За пильну науку добра книжка — найкраща нагорода“, „Гарна книжка в молодих роках — приятель життя“ і т. п.

Приглядаючись до всього того, що робиться в Чехословаччині для поширення та пропаганди дитячих книжок, для вивчення психології маленьких читачів, відчуваєш невимовний біль, коли пригадаєш, в якому стані є наша дитяча література, як йде у нас продаж українських дитячих книжок, як мало дитячою книжкою цікавиться наше громадянство.

Чи не слід і нам заповнитися від наших сусідів дещо у справі поширення та пропаганди дитячої літератури, щоб задалегідь привчити наших дітей до відповідного читання, а тимсамим створити готовий кадр поважних читачів прибудних бібліотек?

Ст. Сірополько.

Автор цієї статті просить всі наші видавництва дитячих книжок і часописів прислати свої видання для рецензії на адресу: С. Сірополько, Прага VIII ч. 1315.

— 0 —

СУКНА

РУДОЛЬФ СВИТАЛЬСЬКИЙ — ТАДЕЙ ГАЕР
Львів, Баторія 20. — готель Саський.

ВЕЛИКИЙ ВИБІР

ПЕРШОРЯДНИХ МАТЕРІАЛІВ МУЖЕСЬКИХ.

Т. 1.

Ціни низькі. — Догідні умовини сплат. — Кооперативам відповідний рабат.

„Зимова поміч“ українським безробітним.

АКЦІЯ Т-ВА „СИЛА“ У ЛЬВОВІ

В п'ятницю 25. ц. м. відбулась у т-ві „Сила“ у Львові друга з черги пресова конференція, присвячена зимовій допомозі для українських безробітних. Конференцію відкрив голова т-ва п. Соболю і передав слово п. Петренкові, який висував присутнім короткими словами вислід дотеперішньої акції, що її веде окремий „Комітет допомоги безробітним“ при т-ві „Сила“. Виследи двомісячної праці є більше як скромні. Комітетові вдалось зібрати всього 61742 зол. і дістати 1 вагон бульби, 1.000 л. молока з Маслозаводу і деякі інші дрібні жертви. З такими васобами годі навіть мріяти про ведення кухні для безробітних. Головна причина застою цілої допомогової акції — це недостача довіри громадянства до цієї акції та замала пропаганда. Комітет поставив собі головним завданням не тільки вести харчівні для безробітних, але й в організувати постійну допомогу для українських бездомних і безробітних. Найближчою допомогою імпревою комітету буде улаштування Свят-Вечора для 340 українських безробітних, зареєстрованих уже досі в Комітеті. В самім т-ві „Сила“ є 80 членів безробітних. Деякі з цих нуждарів живуть у жалких умовинах, не мають що в уста вложити, ночують по різних закутках і цегольнях, відки густо-часто тагає їх поліція за волокитство, хоч вони ніколи волокитами не були, а одинокі їх нещастя — це брак праці. Один із комітетових показував присутнім знімки, які наглядно ілюструють цю безпримірну нужду на дні людського життя. З чого живуть ці бідолахи? Коли принагідно зароблять 20—50 сот. денно, то куплять собі хліба, а коли не зароблять, посягають. А позатим живуть вони надією на поміч, вірять, що свої їх порятують, бо коли чужі подають помічну руку, то в заплату хочуть забрати їм серце й душу.

Над звідомленням референта винялась довга дискусія. Бесідники пригадувалися над різними способами, щоб акцію „зимової помічі“ поширити та зеднати для неї все українське громадянство. Зокрема слід би звернути увагу й на сільських нуждарів та безробітних, які нерідко живуть у таких самих жалких умовах, але їх положення куди гірше, бо про них такі ніхто не дбає, ніхто ними не турбується і вони від нікого не можуть сподіватись помічі. Комітет допомоги безробітним поробив і в цій напрямі деякі заходи (виплатив такому одному сільському безробітному 20 зол.), але це має покищо змоги цієї справи налагодити. Допомогою для сільських безробітних повинні зайнятися наші повітові осередки, в першу чергу парохіяльні уряди, які безпосередньо стрічаються в терені з усіма проявами безробіття, найкраще знають відносини і знають, як цьому лиху зарадити.

Конференція не дала остаточних вислєдів, тому, що з приводу пізньої пори відложили дальші наради на вівторок 29. ц. м.

КОМУНІКАТ.

Львів, 24. грудня 1936.

Народня Організація України м. Львова подає до відома українців, що при Товаристві „Сила“ у Львові існує і працює комітет для допомоги безробітним у часі цьогорічної зими. З ним комітетом Народня Організація є в тісному зв'язку.

Визнаємо українське населення, як і всі українські установи на терені м. Львова поспішити в жертви на поміч безробітним українцям. Осередок комітету допомоги є у Львові при вул. 3. Ман ч. 10. в офісних.

ЗА ПРЕЗИДІЮ Н. О.:

Д-р Степан Білак,
голова.

А. В. Добрянський,
пол. і обл. реф.

ФАБРИКА ПЕРФУМ І КОСМ. ОСНОВ. 1931 Р. В ПАРИЖІ.

18128

4-3

В обороні рідної землі.

ТЕРНОПІЛЬЩИНА.

Нарада в Курівцях.

Дня 10. ц. м. відбулась в Курівцях, тернопільського повіту, довірочна нарада в земельній справі при участі к. 250 осіб. Реферувал м-р М. Мисюк. Присутні одностайно ухвалили проти колонізаційної резолюції. Нарату скликав і нею водив о. Шумський. Відспіванням нац. гимну нарату закінчено.

Нарада в Кутківцях.

Дня 13. ц. м. відбулась в Кутківцях довірочна нарада в земельній справі. Реферувал м-р М. Мисюк. Присутні в числі к. 180 осіб ухвалили відомі протиколонізаційні резолюції.

Нарада в Пронятині.

Дня 13. ц. м. відбулась в Пронятині довірочна нарада в земельній справі, з рефератом м-ра М. Мисюка. Присутні в числі к. 200 осіб одностайно ухвалили відомі протиколонізаційні резолюції з додатковою локаліною резолюцією, в якій заперестували проти творення в околиці Пронятини осадничої колонії „Сенкевичівка“. Наратою проводив о. Олекса Шербатий, секретарював п. Микола Гайда.

Віче в Бірках Великих.

Дня 14. ц. м. відбулась в Бірках Великих прилюдне віче в земельній справі з відповідним рефератом м-ра М. Мисюка. Вічем проводили: о. Кравчук як предсідник та м. Іван Струс і Стефан Хома як заступники. В дискусії промовляв дир. І. Брикович і м. Стефан Хома та Петре Зварич. Відспіванням нац. гимну віче закінчилось. Присутніх к. 200 осіб.

Протестаційна акція в Тернопільщині проти колонізації ведеться далі. Усіх, що бажалиб уладити у себе віче чи нарату в цій справі просять звертатися до Повітової Народньої Канцелярії УНДО в Тернополі, вул. Міцкевича ч. 3., від год. 10—14.

ЖУРНАЛИ І ЧАСОПИСИ цілого світу
перечитаєш за 15 сотників у

„Всехпрасі“ Сикстуська 19
(мезані).

Місячний абонамент 3 зол.

8—25 3166

БРИДЩИНА.

Нарада в с. Ражнів.

Дня 6. ц. м. відбулась в Ражнів, пов. Броди, нарада в земельній справі. Присутніх було 60 громадян. Проводив о. Василь Лесюк, секретарював Іван Пастух. Реферат анголосів секретар ПНК у Бродях п. Гриць Павлюк. У дискусії промовляли о. Василь Лесюк, Дмитро Смуток та ін. На закінчення ухвалено протиколонізаційні резолюції.

Новий конкурс „Діла“ на економічні статті.

Як відомо нашим читачам, зпоміж надісланих статей для попереднього конкурсу, уфундованого в „Діло“ п. Василем Тихим з Америки, журі признало тільки 6 авторам грошові нагороди. Для чотирьох нагород (для 1-го в сумі 10 ам. доларів і для трьох по 3 ам. долари) не нашлося журі відповідних кандидатів (див. „Діло“ ч. 81). Тому розписуємо окремим

ЧЕРГОВИЙ КОНКУРС на тему

ЯК ОРГАНІЗУВАТИ УКРАЇНСЬКИЙ ДОМАШНІЙ ПРОМИСЛ?

Тему вибрало журі, признаючи справді організацій нашого домашнього промислу першорядну вагу, а для дальшого господарського розвитку українського народу — велику актуальність.

Нагороджених буде 5 статей, а саме:
1-а нагорода — рівновартість у золотих 6 ам. дол.
2-а нагорода — рівновартість у зол. 4 ам. дол.
3-я нагорода — рівновартість у зол. 3 ам. дол.
4-а нагорода — рівновартість у зол. 3 ам. дол.
5-а нагорода — рівновартість у зол. 3 ам. дол.
Засаднича вимога: річевий підхід до теми і можливість здійснення поданого проекту.
Розмір статті повинен не переходити розміру нормальної газетної статті (200—300 рядків).
Статті писані по змозі на машині, треба надіслати в замкнених конвертах із зазначенням назви: Для конкурсу. Справжнє прізвище автора треба помістити в окремій меншій конверті, яку журі відчинить уже після признавання нагороди.
Речинсь, до якого прийматимемо згадані статті, 31-го грудня п. р.

Рекла. 1936

Спеціальний магазин
новостей для Панів

МАРТИН МІЛЛЕР

Львів, площа Галицька 14.

порукає: сорочки,
пайовісні кравати,
сукні, трикотаж,
кільцюхи. — Пальці
кальони — парасолі.

Рекла. 1936

Криваве Різдво в Еспанії.

З біскайського фронту не дійшли ніякі комунікати. Мабуть обі сторони заключили завішення зброї на час Різдва, бо, як відомо, баски дуже побожні.

На інших відтинках фронту йдуть бої; як звичайно, обі сторони представляють їхній хід зовсім інакше. І так національна радіостанція зі Севільї описує бої на фронті Сарагосса під Ацуарою: Червона катальонська міліція заатакувала там нац. становища, але її відбили; червоні втратили коло пів тисячі вбитих.

Комунікати червоних згадують про наступ на відтинку Боадіа, де червоні бачили не стрінули ніякого опору. Також під Вілеверде і Монкльова червоним щастить. На мадридському фронті спокійно.

У повітрі дійшло до більших боїв.

Червоні повідомляють, що їхні батерії на Балеарах зістрілили великий нац. літак. Червоні ескадри літаків збомбардували Кордову, Альколеу і Теруель. У двох останніх місцевостях нац. мисливські літаки заатакували ворога, але безуспішно: літаки червоних вернулися до своїх баз неушкоджені.

З другого боку севільська нац. радіостанція подає, що нац. літаки спідалися зі сухопутними військами при обороні Ацуари: вони з 30-метрової висоти обстрілювали скорострілами ворожі становища. Крім того нац. летун бомбардували пристані Картахену, Мурсію, Аліканте і Валенсію.

ПРИСТАНІ ПІВНІЧНОЇ ЕСПАНІ ПІДМІНОВАНІ.

СЕВІЛЛЯ, 26. 12. ПАТ. Національні війська оголосили нову ноту з остерогою чужинців, що заложено міни в північних пристанях: Більбао, Сантандер, Хіхон та Авілес, які в під владю мадридського уряду. З нинішнім днем замкнений візд і виїзд для кораблів, бо речинсь покинути пристані вже минуло.

ВИВЕЗЛИ СОЦІАЛІСТИЧНОГО РЕДАКТОРА.

АВІЛЯ, 26. XII. ПАТ. Кореспондент Аваса повідомляє, що на мадридському фронті задержали директора соціалістичного щоденника „Лібєртад“ Антонія Гермосілла, та вивезли до Саліманки.

Відозва ген. Франка до еспанського народу.

СЕВІЛЛЯ, 26. 12. ПАТ. Ген. Кеїпо де Льяно відчитав у радіо відозву ген. Франка до еспанського народу. Ген. Франко стверджує, що національні війська мають за собою 5 місяців безнаступних перемог. Вчора ми побили червоних.

нині бемо міжнар. відділи. Ніхто не сміє траїти надії, бо незадовго osiąнемо повну перемогу. Правдива Еспанія поздоровляє тих, які співпрацюють з національними військами. Нехай живе Еспанія.

Дальший зріст бюджету Японії.

ТОКІО, 26. 12. ПАТ. Агенція Домей повідомляє: Нині в год. 11-й передполуднем цісар відкрив 70-ту сесію сойму в новій палаті. Цісар підкреслив у престольній промові, що приязні взаємини Японії з іншими державами постійно зміцнюються. Одночасно цісар звернувся з проханням, щоб сойм прийняв бюджет і низку законопроектів, що їх запропонував уряд. Парламент склав цісареві адресу з чолобитнею. Бюджет на 1937 р. сягає 3,038,581.000 ен і перевищає цьогорічний бюджет на 777 міліонів і 7 тисяч ен.

ся з проханням, щоб сойм прийняв бюджет і низку законопроектів, що їх запропонував уряд. Парламент склав цісареві адресу з чолобитнею. Бюджет на 1937 р. сягає 3,038,581.000 ен і перевищає цьогорічний бюджет на 777 міліонів і 7 тисяч ен.

Чан-Кай-Шек уже на волі.

ПАРИЖ, 26. 12. ПАТ. Аваз повідомляє з Шангаю, що марш. Чан-Кай-Шек уже на волі і прилетів зі своєю дружиною літаком з Льюанг до Нанкіну. На волю вийшли теж всі інші

особи, арештовані з Чан-Кай-Шеком у Сянфу, між ними міністер внутрішніх справ Чян-Тсо-Пін і віцемістер війни ген. Чен-Но-Ченг та приїхали до Льюанг.

Страшний вибух на кораблі.

РИМ, 26. 12. ПАТ. 23. грудня на італійському кораблі „Чезаро Батісті“ у пристані Масави у Сх. Африки наступив вибух кітла, наслідком чого чердак розірвався. Сила вибуху вбила 26 людей, ранила коло 100. Жертвою вибуху впали головні робітники, що їхали на роботи до Сх. Африки. Стан 20-ох ранених дуже важкий, лекше ранених перевезли до шпиталю. Ушкоджені корабель приголювали до берега. Пасажирів, що їхали до Джібуті, перевезли на корабель „Тріполітанія“.

Сконфієкували корабель.

ПАРИЖ, 26. 12. ПАТ. Аваз звідомляє зі Сан-Себастьяну, що урядові еспанські кораблі зривали торговельний корабель „Пальо“, що віз із Гамбурга 1500 тон заборонених товарів. Корабель відвели до Більбао.

УКРАЇНЦІ!

КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ,
ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ
ПРЕСІ

УКРАЇНСЬКА

СТОЛЯРСЬКА РОБІТНЯ

АЛ. КУШИКА

Львів, вул. Скарбівська ч. 28

Югословянський премієр у Румунії.

БУКАРЕШТ, 26. XII. ПАТ. Югославянський премієр Стоядінович із югославянським послом у Букарешті та шефом свого кабінету приїхав у суботу рано до Рєзіді. Принитав його румунський премієр Татареску та мін. Антонеску. Лови в честь Стоядіновича триватимуть для дві Стріча в Рєзіді дасть нагоду обговорити всі справи, які цікавлять оба краї та Малу Антанту.

Злучені Держави і Румунія признають анексію Абисинії.

РИМ, 26. XII. ПАТ. Амбасадор Зв. Держав Філіпс, потвердив перед нійорським кореспондентом „Мессалжеро“, що небагом Зв. Держави матимуть в Аддіс Абебі замість посольства, генеральний консулат. Новомінований консул е вже в дорозі до місця свого урлявання.

БУКАРЕШТ, 26. XII. ПАТ. Зачувати, що румунське м-ство закордонних справ поїдило до італійського уряду про постанову, створює румунський консулат в Аддіс Абебі. Міростаті кола впевняють, що постанову цю узаконили після розмови міністра закордонних справ Антонеску з королем. Проголосить постанову мабуть після повороту міністра Антонеску з авіа. В яких він бере участь із премієром Татареску і Стоядіновичем у Семигороді.

Успіхи „Просвіти“ —

це успіхи на всіх ділянках народного життя. Запад освітніх змагань потягає за собою запад усього нашого дорібку. Шануймо себе. Спільні з „Даром Просвіти“!

Новий нунцій у Польщі.

РИМ, 28. 12. ПАТ. Папа іменував нунцієм у Варшаві мєр. Кортосі, дотеперішнього нунція у Буенос Айрес.

СТАН ЗДОРОВ'Я ПАПИ.

ЧІТТА ДЕЛЬ ВАТІКАНО, 26. 12. ПАТ. В стані здоров'я Папи не зайшла ніяка зміна. Першого дня свят Папа не приймав нікого, крім свого лікаря. Сьогодні рано прийняв кардиналів держ. секретаря Пачеллі, з яким розмовляв про біжучі справи.

Порошки для дорослих
з фаб. м.

KOWALSKINA

вживаємо при навіпних

**БОЛЯХ
ГОЛОВИ**

Криваве Різдво у Львові.

В п'ятницю повісився при вул. Пташій ч. 25 емеритований скарбовий асєсор Рємля Вітриляк. Причиною самогубства залізнична афера. — На Богданівці ч. 18, зачався на смерть 23-літній шлюсар Едвард Камуба, бо за швидко заткав пч. На доручення лікаря тіло відставлено до інституту судової медицини. — Вночі з п'ятниці на суботу підмелений 30-літній робітник Ст. Якубішин пробив ножем на смерть при вул. Личаківській ч. 58. 28-літнього Ст. Стєнка, канцелярського помічника з Личаків. Тіло вбитого відвели до інституту судової медицини. — При вул. Кінзєвича ч. 26 Владислав Рурин тяжко ранив ножем свою наречену 25-літню Марію Кудибу. — При вул. Господарській Едвард Пєст вирвав у чєтєр вєчєром з рук Г. Вальдмана плащ з коміром, що його ніс Вальдман Ст. Сташкові на Замостєвєнє. Поліція арештувала грабіжника.

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА.

Довгий вік славних людей.

Наші письменники, мистці та люди, що займаються умовою працею, вирають назгал молоді. Це явище — не зовсім нормальне, бо люди, які працюють умово в інших народів, доживають до пізнього віку. Одною з причин їх смертності у нас є те, що вони перестають у дуже молодому віці духово розвиватись; за духовим занепадом приходять хутко і фізичний.

Коли пригадаємо кільканадцять імен популярних сучасників, то побачимо, що всі ці люди в 70-ім році життя і пізніше не припиняли своєї творчості: Клемансо, Піранделло, Шов, Гамсун, Гауптман, Кіплінг, Велс...

Згадаймо славних людей з минулих століть. До 80-го і 81-го року дожили з письменників: Піндар, Кальдерон, Вілліамс, Тік, Грільпарцер, Шатобріан, з учених: Будда, Кант, Р. Бейкон, Бюфон, Раймонд Люлліус, з мистців: Донателло, Люкас Кранах, Грез, Жорданс, а діячів Сольон. До 82-го року дожили філософи Платон і Спенсер, поети Ганс Сакс і Теннісон, мистці Джіованні делла Роббія, Франс Гальс, Тінторетто, Клод Лврен, Гоя. До 83-го р.: Гете, В. Гюго, Дарвін, Бісмарк, Веллінгтон, Кавіц, королева Вікторія, до 84-го р.: Ньютон, грецький полководець Агесілаос, Б. Франклін, астроном Гершель, мистик Сведенборг, мистці Польонія, Тенірс і Петер Корнеліус, до 85-го: Катон (старший), Светоній, малярі Мінар і Ганс Тома; до 86-го: Вольтер, римський поет Авзоній, італійський комедієписець Гольдони, англ. історик Карляль і німецький Момсен, астроном Галей, мистець Енгр, з державних мужів Метерніх і Франц Йосиф I, до 87-го: середньовічний філософ Альбертус Магнус, мистці Масачіо, пані Вікіе ле Брен, Гудон і Ленотр (славний архітект і „будівничий садів“), до 88-го р.: Веслей, основник методистів, Варо, римський учений, данський кор. Христіан IX, до 89-го р. дожили: св. Єронім, композитор Обер, фр. романсовий мистець Жан Кузен, до

90-го р.: Мікельанджельо, Джіованні Белліні і рококовий мистець Лярджієр, учений Гумбольдт, франц. письменниця і красуня Нінон де Ленкло, до 91-го: Софокл, Діоген, Гобс, Тома і Кемпіс, голландський учений Гайхенс, історик Ранке, письменник Аридт, полководці Радєцький і Мольтке, цісар Вільгельм, фр. письменниця Скідері. У 92-ім р. життя помер найчільніший голландський поет Вондель, у 93-ім: апостол Йоган і Лев XIII, у 94-ім франц. королева Євгенія, у 95-ім Ксенофонт, у 96-ім грецький лікар Гіпократ і винахідник Фрідріх Кеніг; у 98-ім році два грецькі філософи Зено та Ізократ, у 99-ім: Тиціан, педагог Коменіус, папа Григорій IX, цісар Фрідріх гогенштафський, астрономка Кароліна Гершель, як столітні померли фараон Рамзес Великий, Пітагор і Демокрит, франц. письменник Фонтенель, мовознавець Гротенд...

Згадаймо, що „Французька Академія“ складена із 40 безсмертних, рідко коли вибирає членів, які не скінчили 50 літ. Більшість із її складу у віці від 60 літ працює так, якби мали 40. На становищах міністрів і полководців у Франції та Англії дуже рідко бувають молодші. Це явище полишається у безпосередньому зв'язку з іншим фактом, ствердження наукою, що навіть, коли інші частини людського організму підлягають недугам, мозок може працювати до смерті зовсім справно, очевидно з винятком тих випадків, коли спеціальний рід недуги безпосередньо його порушує.

Та з цим зв'язане теж інше явище, не менше важке: мозок, як інші органи тіла, потребує постійної вправи, щоб не нудів; він розвивається, стає щораз гнучкішим і ніжнішим, залежно від засобів, якими його паєкаємо. У тих країнах і середовищах, де він не має нагоди ні засобів розвиватись, він перестає працювати дуже вчасно, як занедбана машина.

—О—

монарха. Тішить барзо мене те, же перебування високого гостя між нами пересвідчить его царську милість може, іж ми, денно й ношно працюючи для спокою й порядку в народі нашім, наветь свободний, святочний час уживаємо на те, жеби займатись трудними ділами управи козацьким краєм. Користаючи з нагоди великого зїзду старшин із усіх полків регіменту нашого до Батуриня, признаю на завтра на ранок для вирішення ріжних військових і інших важких справ раду емеральну, на котрій бути всім чинам емеральним і полковникам із старшиною полковою“.

Третє речення нараз сказане мовою наскрізь нинішньою, невідомо чому після двох перших для нас нині зовсім макаронічних! Цікаво, що москалі в повісті говорять чисто російською — теперішньою мовою. Автор зовсім не відчуває, що такі слова як „спроможність“ або „подепервованій“ зовсім нові і в устах сучасників Мазепи неможливі. Легко можемо повірити, що Мазепа та його знайомі могли розмовляти дуже нечистою з літературного погляду мовою, але яке вражіння може робити на читача такий діялог великого гетьмана з Ганною Орликвою:

„— Прошу дарувати мені, лєч маю деякі підстави думати, же вельможна пані старанно уникє зближення з людьми.

— Ані трохи, ваша ясновельможностє. Я просто маю задоволення, нікому себе не називуючи, спостерігати життя здалека...“

Це жаргон галицької попаді з емеритованим радником, що нахалався польської фразеології.

Наші козаки за часто в повісті уживають латинських сентенцій, замість народної мудрости, обереженої у приповідках і автор зовсім не потрібно пообставляє свій текст поясненнями, чого в повістях не водиться.

Затє ніхто не заперечить, що автор вложив багато праці у свою дуже дбайливо видану книжку.

м. р.

Хроніка.

НЕПРИЗНАНІ ТВОРИ

У Франції виходить щороку так багато літературних творів, що щоденник „Ле Жур“ рішив розписати анкету: „Які п'ять творів від 1918 р. можна вважати не припаданими? себто такими, які заслужили на крашу долі. В анкеті взяли участь різні письменники і критики. Граф Габріель де Ла Рот-Фуко (автор недавньої виданої повісті „Закохана салинка“) відповів коротко: „Які твори? Мої!“

ФРАНЦУЗЬКИЙ КОНКУРС ДЛЯ ЧУЖИХ ПИСЬМЕННИКІВ.

Французи матимуть нову щорічну велику літературну нагороду, для трьох кандидатів. Осуває її „Генеральний комісарієт туризму“. Три нагороди по 25.000, 15.000 і 10.000 фр. будуть призначені для творів у чужих мовах. Форма твору: повість з описом мандрірки або ерміжіння з подорожі. Цікаве те, що автори можуть посилати свої твори в різній мові. Рукописи треба посилати на загальну адресу загального комісаріату. Жюрі вже складене: Анрі Бонне, — голова; члени Ж. Казі, Ж. Кассу, Ромен Кооліс, Б. Крем'є, Жак Де Лякретель, Андре Моруз, Поль Моран, Жан Віно — всі відомі письменники і критики. Жюрі вже дістало твори: російські, шведські, португальські, китайські і жидівські. Що воно буде робити з ними? — невідомо. У своєму складі воно не має ніодної людини, яка зналаб більшість світових мов, ні одного поліглота.

СМЕРТЬ НІМЕЦЬКОГО КРИТИКА.

Помер один з чільних німецьких критиків-есетіста Герман Вендель. Останні роки провів у Парижі, де писав по сторінках новоствореного німецького журналу „Лас нєс Тагебух“, опозиційного до гітлеріанського органу емігрантів. Писав він там під псевдонімом Лео Парта. Відомі його студії про Данте та Гайнго, „Із трьох культур“, „Боротьба підлеглих славян за волю та єдність“. Заповідають його твір надрукувати у рукописі „Історія Марселя“.

ПОВІСТЬ З ГАЗЕТНОЇ ХРОНІКИ.

Славний англійський поет Джон Мейфільд, що має офіційний титул „поета-лауреата“ написав дуже пікаву повість під химерним заголовком „Япані і пекар“. Він покористувався старими часописами із 70-их років перетинавши хроніку влучно і відділ оголошень. З цього матеріалу створив він наскрізь оригінальний і живий твір.

ЖИТТЄПИС ЧЕШТЕРТОНА

Відомий англійський письменник і критик Діжлберт Честертон, що помер цього року, залишив у рукописі свій рукопис, який видає небавом.

РОКОВИНИ ВЕРГАРНА.

20 літ тому великий бельгійський поет їдучи на двірні в місті Руан на поїзд агітує сні хилесами загону. У чужинних журналах знаходимо статті присвячені його творчості. Його вплив на сучасну поезію був чималим.

3 нових книжок.

Ще один Мазепа.

Федір Дудко: „ВЕЛИКИЙ ГЕТЬМАН“, історичний роман. Ілюстрації М. Бутовича. Вво „Українська Культура“, Львів, 1936.

Бажаємо цій новій спробі історичної повісті — найкращого успіху між усіма читачами, яким вона може подобатись з огляду на свій сюжет і зібраний у ній матеріал. Голод на історичні повісті у нас великий, а Мазепа міг би дочекатись у нас іще багато-багато творів і напевне не змудився би читачам у щораз то новому освітленні. Нема сумніву, що останню книжку Ф. Дудка буде читати молодь, та є ще великі сумніви, чи наша інтелігенція вважатиме її за лектуру для себе. Дуже можливе, що і сам автор не здавав собі ясно справу, для кого призначає свій твір і з якою метою.

Після трилогії Б. Лепкого ми вже маємо деякі вимоги щодо такої повісті. Ф. Дудко беручись за ту саму тему, вибирає навіть ті самі два головні моменти, довкола яких починає вести цілу акцію — любовну історію Мазепи та політику Мазепи супроти Москви. Він тримається головню історичних матеріалів і хоче якомога „лірно“ відтворити постать та діяльність великого гетьмана та його середовище. До загально відомих історичних фактів додані епізоди так мовити з „приватного життя“, але ці подробиці не стають засновком „повісті“, не притягають нашої уваги, як це повинно бути в літературному творі. Маємо вражіння хроніки: наизаних один за одним фактів, але теж не в літературному розумінні ні в науковому. Діялоги осіб або їх поодинокі вчинки не складаються на один ланцюг, а роблять вражіння епізодів, з яких кожний можна булоб легко пропустити без шкоди для другого, збільшити їх у двох і доволіно скоротити. Ф. Дудко хоче бути зв'язкішим, ніж Б. Лепкий, але ця зв'язкість тільки зверху: на 230 сторінках першого тому (має їх бути два) не почалася іще справжня повістєва зв'язка. Б. Лепкий після деяких надто розтяжних глав давав справді поетичні сцени, доповнював історію увагою, Дудко робить те, що називається „стилізацією“, піамальною особи та їх дії зовсім механічно.

У повісті нам мало запевнень автора, що Мазепа освічена людина і хитрий дипломат; ми хотілиб бачити, у чому ця освіта та дипломатія нас і о великій до нас любові високозаможного

тичний хист. Т. зв. любовні сцени Мазепи та Мотрі зовсім непереконливі; не уявляємо собі, щоб така „грічна панна“, зовсім звичайна дівчина, яку автор вводить свідомо, перша кинулась Мазепі на шию, ані, щоб Мазепа поводився з нею якось так протекційно-сентиментально. Не кажемо, що так бути не могло, але повість не на те вибирає собі на героя таку велику індивідуальність як Мазепа, щоб змальовувати його тільки в тих усіх випадках, коли він подібний до сотні інших і не проявляє нічим цікавим своєї індивідуальности.

Дарма, що „Великий Гетьман“ має у підзаголовку інформацію „історичний роман“ — роман це не є в ніякому разі. У „Життєписі Мазепи“ Борщака та Мартеля багато більше повістєвих елементів: повязаних історичних фактів, загального малюнку, де наростає конфлікт, який веде до битви під Полтавою. Ясно, що історичної повісті не можна скласти з документів, матеріалів ані цитат; автор мусить своїх героїв надихувати власними переживаннями і ставити їх у такі ситуації, щоб їх характер сам виходив з їх учинків.

На те, щоб надати своїй повісті більше історичного характеру, Ф. Дудко зробив спробу „архаїзувати“ мову, якою розмовляють дієві особи. Це найбільша психологічна помилка всього твору. Автор сам не мовознавець, тодішньої доби і випикує з них поодинокі слова, зовсім не передаючи стилю доби. Виходить таке, що найбільше притаманними рисами Мазепиної доби є саме вислови, які вражають наше вухо своєю „чужинністю“: „Лєч єжли зазнати хочєш, всєляких пригод в часі ових нічлігів зазнаєш...“ І автор, наче дорожочніні родзинки вибирує всі оті „альбо, барзо, айді, іж, ведле, жеби, же, люб, ніц, кеди“ і ними начиняє кожне речення, за самого духа мови не дбаючи, і не відчуваючи, що такі слівця роблять зовсім протилежне вражіння від наміреного — не святочне, а комічне. Навіть і ця стилізація непереведена послідовно. Ось три речення, що йдуть одне за одним: „Вельми щасливі єсьмо з уст високого резидента єго преможноі величності почути о милостивих царських заботах о“

СТОРІНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Тайна форту Грант.

Шпигунська афера у Злучених Державах.

У форті Грант на пограниччі Арізони й Мексики трапились перед кількома днями сенсаційні події, які хвилюють військові і поліційні кола стейту Арізони. Над висвітленням таємничої справи працює безупинно кримінальна поліція Каліфорнії і всіх полудневих стейтів Злучених Держав.

Одного дня рано знайшли в Льюс Анджельос поручника Персі Блайта, адютанта форту Грант мертвого, саме напередодні його повороту з відпустки. Імовірно молодий старшина поховнувся в ночі на ступнях городової тераси вілли. Його револьвер вистрілив, а куля попала в само серце. Дехто добачував у цій випадку злочин, але поліція не знайшла нічого, що могло б такі відомості потвердити. Останніми днями бачили поручника Блайта дуже часто в товаристві якогось ясноволосої з рудавим відтінком красуні. Всі розшуки за цією дамою були безуспішні.

Однак ця справа почала коментуватись, коли отаман Герберт Еванс, командант форту Грант, положеного 150 км. від мексиканського кордону у стейті Арізони запримітив, що зезли дуже важні фортифікаційні плани.

— А я дуже багато чула про форт Грант. Це мабуть справжнє підземне місто.

— Поїдьте зі мною, ласкава пані, — відповів Еванс сорокалітній парубок, який відразу зехохався у мідяноволосій красуні.

Від цього дня була пані Врайт постійним гостем у форті і одного дня, після якогось бенкету залишилась на ніч.

НОВІ ГОСТІ.

В останніх днях появились у форті нові, оригінальні гості: проф. Монкгуз, історик каліфорнійського університету і його учений асистент. Професор, старий добродушний старенький, застався окремим письмом міністерства війни, у Вашингтоні, в якому доручали отаманові Евансові давати обом ученим якнайбільшу поміч при історичних розкопках, бо форт Грант славний був колись в американській громадянській війні.

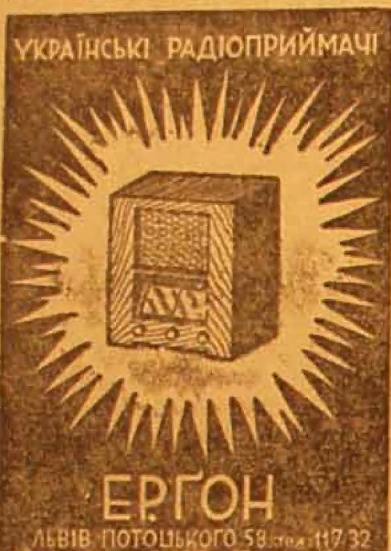
Цьогож самого вечора, підчас гостини прекрасної вдовички, командант раптом заслаб. Дістав дуже сильну гарячку і мусів покластися до ліжка, але про лікаря не хотів навіть чути. Красуня залишилась доглядати хорого і шойно, коли почав ранок сіроти, вона положила у сусідній канцелярії команданта. На другий день став недужого сильно погіршився. Лікар, якого вкінці покликали, поставив дивну діагнозу і вівзав телефонічно експерта-хіміка з Льюс Анджельос. Закохана вдовичка не відступала від ліжка команданта і виказувала найвищу терпеливість та справжнє самаританське милосердя. Запримітив це проф. Монкгуз, який почав щораз частіше довідуватись про стан хорого та виявляв незвичайне зацікавлення усім, що торкалось недужого.

РОЗВ'ЯЗКА ЗАГАДКИ.

Тимчасом акція драми форту Грант наближалась серед таємничих обставин до кінця. Опівночі лежав уже отаман Еванс у передсмертних судорогах. У канцелярії стояла при матовім світлі столової лампи струнка жіноча постать і заповідливо складала різні папери й документи. Коли встала вже цілий жмут паперів сховати до підручної валізки, глигнула раптом у вікно і відскочила в тінь. Крізь вікно вскопши немов акробат старий каліфорнійський професор, поправлі шеф-інспектор каліфорнійської тайної поліції Картер, станув перед смертельно блідою жінкою і сказав:

— Мерседес Віларденя, обвинувачую вас у вбивстві отамана Еванса при допомозі отоуї!

Мерседес Віларденя була тайною комуністичною агенткою, яка передтим працювала у послугах комінтерну в Бразилії і Мексику. Останньою акцією цієї фашинуючої шпигунки, доньки еспанського аристократа в Барселоні, було зорганізування шпигунської сітки в полудневих стейтах Злучених Держав. У свою сітку схопила вона в Льюс Анджельос поручника Блайта, який передав їй важні фортифікаційні документи. Але його застрілив провідник банди, любовник Мерседес зі зздрости. Відтак підступним способом заманила у свої тенети команданта форту і булаб утікла з важними документами, якщо замаскований інспектор Картер не був би їй прихопив на гарячій і не передав судовій владі. Тепер американська поліція працює даліше над ліквідацією цілої шпигунської банди.

НЕЗНАЙОМА КРАСУНЯ.

Коли отаман обїздив кілька днів пізніше своїм автом околицю, тріс йому пневматик у колесі. Еванс хотів змінити колесо, але запримітив, що запасні пневматики були ушкоджені. Мабуть хтось їх поперетинав. Огірчений отаман почав оглядатись за підмогою, коли в ційже хвилині надїхав елегантний спортивний віз і задержався оподалік. При кермі сиділа прегарна рудава блондинка, а позаду її шофер.

— Нещасливий випадок? — запитала незнайома красуня.

Отаман Еванс представився їй.

— Найкраще буде, як ви поїдете зі мною, а мій шофер залишиться і направить школу. Опісля приїде за нами.

І таким чином майор Еванс познайомився з паненою Врайт і поїхав до її недалекої вілли.

— Я ніколи не сподївався, — говорив Еванс при свіданню, — що маю таку чарівну сусідку.

Пані Врайт, прегарна, молода вдовичка по каліфорнійським багатім власнику копальні золота, усміхнулася:

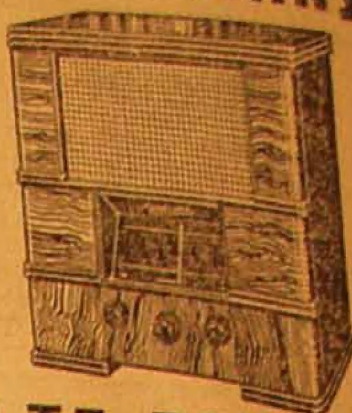
Козир сезону це **кольонські води** у всіх найдешевше
перфумерія **БІРНФЕЛЬД** Львів, вул. Казимира Великого 1.
Великий вибір усіляких косметиків. 3127

Печінка акули пахне фіялками.

Відомо, що до продукції перфум уживають не тільки різних рослинних матеріалів, але і звіриних. Загально відомий є запах піжми і абісінських котів. Однак не всі носі люблять ці звірячі пахощі, так, що до продукції різних перфум треба щоразу нові матеріали винаходити. При нагоді одного хімічного досліду відкрили, що печінка акули (людюда) має олій, з якого можна видобути вугляний квас. Цей квас не має відомого поганого запаху, але можна його перемішати різними хімічними засобами у перфумерійний матеріал, який має сильний запах фіялок.

назагал дуже приємний. А що олій із печінки цієї велетенської морської риби доволі легко добути, то в будучині пахощі фіялок із моря не будуть нічим незвичайним. При цій оригінальності того винаходу слід звернути увагу на те, що ще недавно акулу вважали шкідником, з якої не можна мати ніякої користі. А тепер перероблюють її тіло на шкіру, м'ясо на рибне борошно і печінку на пахощі. Докладніші дослідження показали, що в печінці є ще деяка кількість субстанції зовсім подібної до кавчуку.

На ялинку

ELTZ-RADIONE

всіх моделі на складі!

ДЕМОНСТРУВАННЯ ЩОДНЯ ВІД 19—21 ВЕЧ.

Виключна продаж на терені Галичини

„Електрук“

ЛВІВ, ШАЙНОХИ 2. ТЕЛ. 258-55

МАНДРІВНІ МАШИНІСТКИ.

На париських вулицях появились великі автобуси, де сидять машиністки і стенографістки. Цей винахід є наслідком такого факту, що в численних французьких селах, навіть істечках нема ніодної писальної машини так, що треба переписати на машині якийсь прохання або документ, то треба... це робити ручно. Відтепер у таких важних випадках заїде перед бюро чи приватний дім автобус з готовими машиністками та фаховими секретарями. Такі автоїдуть швидко всередині вивізувані зовсім модерно, із зразок американських возів або наймодерніших шкільних вагонів. В Америці вже віддавна користуються допомогою таких мандрівних стенографісток. Там, де вони не можуть виконати праці за раз на місці, вони забирають матеріал із собою і в поворотній дорозі віддають його готовим.

ВИСОКА ШКОЛА ПОЗАОЧНИХ СТУДІЙ УКРАЇНСЬКИЙ ТЕХНІЧНО-ГОСПОДАРСЬКИЙ ІНСТИТУТ

приймає без обмеження рішень всіх на такі студії:

1) Високошкільний Економічно-Кооперативний Відділ (8 семестрів). Підвладдя: Кооперативний та Торговельно-Промисловий.

2) Висока Школа Політичних Наук (6 семестрів).

3) Курси Українознавства (3 семестри).

4) Фахові й практичні короткочасні курси: бухгалтерії, чужих мов (англійської, німечкої та французької), пасивізації, садівництва, констрації й технічного перероблення саломани й порцеляни, обробу шкіри, мляоварства, радіотехніки, фотографії.

Навчання провадиться кореспондентським методом. Проспекти й програми — безкоштовно. На ширшу відповідь прикладати міжнародну поштову марку. Завертатися на адресу: Український технічно-господарський Інститут, Подільський, Технічно-господарський.

ДОБРОДІЯ НУЛЬ — ЧОЛОВІК ГРЕТИ ГАРБО.

В однім канадйським містечку заринує одного дня якийсь невідомий добродій, на прізвище Нуль, який оповідав усім, які хотіли його слухати, що він чоловік Грети Гарбо і саме їде до своєї дорогої жінки. Вістка про приїзд такого додїкому невідомого гостя блискавкою перейшла цілє містечко і до гостинниці почали збігатись цілє, щоб побачити того вибранця фільмової армії Нуль оповідає, що він є батьком трьох дітей, які можуть почванитись, що їх мати є Грета Гарбо. Однак оригінальним гостем зацікавилась також поліція, яка перавела слідство. Виявилось, що добродій Нуль це нешкідливий божественний, який уявив собі, що він є чоловіком Грети Гарбо і „набрав“ цілє містечко.

„ЗОРЯ“ ФАБРИКА ХІМІЧНИХ ВИРОБІВ О. ЛЕВИЦЬКА І СКА

у Львові, вул. Кордацького 30
Тел. 260-04. ПКО 503351.

поручає власні вироби найкращої якості:
ПАСТУ до азуття „Елегант“ терп. і асск. у всіх
красках

ПАСТУ до азуття „Елегант“ асск. у тубі у всіх
красках

ПАСТУ до пізлогі „Французька мода“ (фартуг
ючу і фарбуючу)

ВІСК до підлоги — СИНКУ до білизни помазку і
корону — ШВАРЦ до чобіт — ВАСЕЛІНУ до
шкіри — ВІСК шевський — СМОЛУ шевський чорну
і білу — МУХОЛАПКИ.

2732

НОВИНКИ.

— Машини до писання і до шиття всяких елем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна напірава машини всяких систем поручає Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11. Оди-кока українська фірма в тій діяльності. Наука пи-сання на машинах. 103-115

— Магази́н постелі Р. Джала, Львів, Хоружи-ни 5 (побіч кін. „Апіль“) поручає ковдри, матраци, постелеві білія і ін. Переробляє ков-дри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 75-100

— Єдиний український блаватний магазин „Мануфактура“ під упр. О. Стефановича, Львів, Ринок 37 (побіля Нар. Торговлі), поручає по-найнижчих цінах полотна, білі і колірні, бар-хани, фланелі, оксамити, сукна. 2943 19—20

— Подаємо до відома П. Т. Громадянам, що дня 22. грудня ц. р. „Центросоюз“ відчинив 6-ту крамницю з вулиці Кентшинського 21. Зайдіть і переконайтеся, що ліп-ших і смачніших м'ясних виробів не дістанете ніде. 3339 4—7

— З Українського Технічного Товариства у Львові. В середу дня 30. грудня в год. 18.30 в домі Т-ва виступить реферат інж. Дери-в'яно Микола на тему „Господарський солідар-изм і Українська Господарська Асоціація“.

— Пригадуємо, що в неділю 27. грудня відбу-деться Дансінг-брідж в Клубі Українських Емі-грантів, Площа Бернардинська ч. 2. Початок 6.30. веч. Джем Костюка.

В кожній українській хаті повинен бути журналик „СВІТ ДИТИНИ“ якого річна передплата ЗНИЖЕНА на 4 ЗОЛ. ІВВА-ТАЛЬНО ЛИШ 1 ЗОЛ.

Замовлення слати грошовими переказами на адресу: „СВІТ ДИТИНИ“ — ЛЬВІВ, ВУЛ. ЗІМОРОВИЧА Ч. 2.

— З Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові. Засідання Математично-Природничо-Лі-карської Секції буде у вівторок 29. грудня в год. 18. у канцелярії Н. Т. III.

— Потрібні робітники. Заведення чищення мі-ста у Львові потребує 200 мужчин до згортання снігу. Першенство мають зареєстровані безро-бітні.

— Апеляційна розправа проти збараських ад-вокатів. Перед трибуналом окружного суду в Тернополі відбулася 24. листопада ц. р. карна розправа проти адвокатів зі Збараша д-ра Івана Кульчицького й д-ра Володимира Гамала, обви-нувачених за алочин зі ст. 109. к. к. (поширюван-ня неправдивих вістей за кордоном з наміром по-шкодити інтересам Польщі). Обв. д-ра Куль-чицького боронив адв. д-р Ст. Баран, обв. д-ра Гамала адв. д-р Ладика. Трибунал під проводом віцепрез. д-ра Вендриховського уневинив тоді обох обвинувачених, але обвинувачуючий віце-прокуратор Венцковський вніс апеляцію проти уневиняючого вироку до Апеляційного Суду у Львові, домагаючись засуду обох обвинувачених згідно з актом обвинувачення. Внаслідок оголо-шеної прокуратором апеляції визначено на день 22. січня 1937. р. розправу перед Апеляційним Судом у Львові, про що повідомлено вже інте-ресовані сторони.

— Пропаганда східного обряду на північно-західних землях. Пальська духовна семінарія схід-ного обряду в Дубні почала видавати часопис „Друг“ у латинській, польській, українській, ро-сійській та білоруській мові. Завданням видав-ництва пропаганда східного обряду на північно-західних землях. Перше число вийшло в 500 при-мірниках.

— Як виглядає печатка нового ап. адміністра-тора на Лемківщині. Перший адміністратор Лем-ківщини, бл. п. о. д-р Василь Масцюх печатає усі письма печаткою з написом „Апостольський Ад-міністратор Лемківщини“. Та новому адміністра-торові вже не вистачає ця печатка, бо трохи не-подібна до православно-російських, тому змінив її ось так: „Апостольський Адміністратор Лем-ківщини“. Чи це причиниться до навернення пра-вославних на Лемківщині? В це не повірять на-віть самі автори нової печатки.

— За зневагу польського народу. Перед судом у Чорткові станув гімназійний абсолювент Морд-ко Розенвальд за те, що висловився зневажливо про польський наріз. Він говорив прилюдно м. ін., що прийде ще час, коли поляки будуть перед-жади клячати і т. п. Розенвальда засуджено на один рік безоглядного арешту, мотивуючи ви-сокий вимір кари тим, що батько підсудного військовими доставками доробився в Польщі ма-стку і повинен бути Польщі вдячний.

— Обікрали в поїзді пос. д-ра Ст. Барана. Ніч-ним потягом в середу 23. грудня ц. р. вертався пос. д-р Ст. Баран із соймового засідання до Тернополя і стомлений дорогою положився спати в замкненому перелазі. Між станицями Півдні і

ЖИТТЄВІ МИГУНЦІ.

Загальні Збори.

Основною рисою українців є замишування до різних анкет, сходин, нарад і загальних збо-рів. Бувало, українець цілий божий рік терпе-ливо жде, як кая дощу, нових зборів устано-ви, до якої він належить. А що чесний украї-нець і добрий патріот належить майже до всіх товариств і не раз навіть платить вкладки до них, то його життя присвячене виключно гро-мадській праці, значить: участі в загальних зборах. Ця основна риса торкається і молодих і старих. А що ми любимо завжди бути оригі-нальні, то коли в інших народів відомі з бала-кучості старші, у нас молодь пишається цією прегарною прикметою.

Гей! Неодин із нас воле всілякі збори, як — скажимо — вистави рідного театру, концерти і т. д. (Може й тому, що багато громадян, які не мають голосу в дома, можуть вибалакатись на зборах).

Більше-менше збори у нас виглядають ось так:

Предсідник: Прошу панів, піддаю цей вне-сок під голосування. Хто за внеском...

Голос із галерії: Ганьба!

Предсідник: ...зволить піднести руку.

Голос із галерії: ...до носа!

Предсідник: Дякую, перший внесок пе-рейшов.

Опозиція: Неправда! Ганьба!

Хтось із присутніх: Панове, заспокоїтесь, майте розум!...

Опозиція: Ні, не заспокоїтесь! Не виж-дайте нас з розумом!...

Хтось із присутніх: Пане, коли так, то ви дурень!

— Ні, то ви дурень!

— Ви дурень!

— Ви дурень!

— Ви... ви... ви!

До сварки вмішуються найближчі сусіди:

— Панове, погодіться! Признайте собі взаємну слушність.

Борщовичі на шляху Львів-Тернопіль біля другої години вночі увійшов до переділу якийсь злодій і вкрав зимове пальто, підручну течку з актами й документами, між якими були документи одної справи адвоката д-ра Винницького із Заліщик, посольська легітимация, різні дрібні річі й че-ревики. Негайно зроблено аларм перед стацією в Борщовичах, але злодій вискочив з краденими річима підчас руху потягу і пропав безслідно се-ред нічної пітьми. До Тернополя приїхав д-р Ба-ран без пальта, черевиків і підручної течки.

— Лемківська делегація у краківського воєво-ди. До уряду збірної громади Мушини прибув не-давно краківський воєвода на люстрацію і пере-слухання солтисів. При тій нагоді до воєводи зго-лосилася лемківська делегація з ріжними госпо-дарськими, культурними та національними дома-ганнями. Крім того делегація спитала воєводу, чому арештовано і вивезено до Картуської Бере-зи інженіра Дуркота (москвофіла). Воєвода від-повів коротко: „Так, казалим го арештовувати, бо вем за це, а ви не вене, що он зробів“.

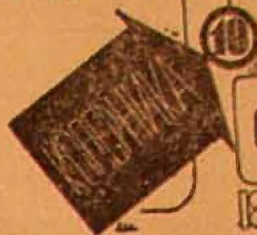
— Що вже конфіскують? Повітове староство в Рівному сконфіскувало такі українські книж-ки: Миколи Костомарова „Чернигівка“, Миколи Старицького „Облога Буші“, Михайла Грушев-ського: „Малу історію України“. Окружний суд у Рівнім що конфіскацію затвердив. Як відомо, „Чернигівку“ та „Облогу Буші“ всі шкільні кура-торії допустили на лектуру у школах.

— Полки між собою. В часі виборів у 1935. р. група польських легіоністів з Борислава агіту-вала проти кандидатури на посла д-ра Бронісла-ва Войцеховського. Вона закидала йому в лютю-ках зловживання свого становища у фінансово-нафтових установах для приватних цілей і кори-стей, інтриги, шкідливий вплив у проурядових організаціях і т. п. Д-р В. запівав групу тих ле-гіоністів до окружного суду в Стрию за клевету. Вони предложили доказ правди і твердили, що п. В. організував й оплачував бойки, побижав ними

Виймково добрі умови купна тільки у Фаховій фірмі:

ФОТО-

Електрокабель.

Приймачі

Філіпса (стереофонічні)

15-місячних рат

Львів

Коперника 10.

Тел. 214-21.

Гуртова і деталічна продаж жарівок „Філіпса“

Оба противники підскачили. Один метну-вся до одного сусіда, другий до другого, з одна-ковими питаннями:

— То ви кажете, що я — дурень?

— Ніби не цілком, але поправді —

— Що ви сказали? Мені?...

Лоскіт щезає у загальній гаморі. Кілька хвилин тріває метушня, у висліді залишаються дві „гонорові справи“, які кінчаються по кілька-нацяти засіданнях ...при спільній чарці.

Збори відбуваються у спокійній і поважній настрій цілий день. Поліція не має майже ні-коли потреби інтервеніювати. Поготіла також ніхто не кличе.

Під вечір бесідники спам'ятовуються, що пе-пора вечері і що сая винаймлена тільки до год. 7.

Організатори зборів закінчили свою тяжку працю. Мали вибрати виді і вибрали. Є в ньо-му давні члени, нові і ті треті. Коли вже останні розходяться до дому, приходить звістка, що вибрані зрікаються своїх становищ. Хоч на салі не залишається ніхто, зате виділові залишають-ся — ті самі завдання і товариство може спо-кійно дивитись... узад на свою дотеперішню працю. Гіякитт Брунька.

віча навіть ціною крові, викликав авантюри й бійки з іншими членами проурядового табору і т. п. Суд поминув предложені докази як спізнені і засудив всіх обвинувачених на кару арешту від 6 до 4 місяців з припиненням. Вони внесли від-клик до апеляційного суду у Львові, що допустив всі предложені докази. Тепер справа д-ра Войце-ховського заповідається сенсаційно.

— Із складача гімназійним професором. В од-ній друкарні в чеській Празі, як повідомляє „Н. Вінер Журнал“, був зайнятий довгий час як складач українець Балабас, апертаючи на себе увагу спеціальною інтелігенцією. Однак ніхто з його товаришів не знав, що після шоденної робо-ти в друкарні він ще ачитесь дома. Так він скін-чив приватно гімназію і записався на універси-тет, де студіював філософію. Врешті відбулася промоція друкарського складача на доктора фі-лософії. На основі своїх свідоцтв він написав подання до чехословацького міністерства освіти, просячи посади професора в гімназії. Його по-дання поладнали прихильно і Балабас попрощав-ся зі своїми друкарняними товаришами, щоб об-няти посаду гімназійного вчителя української мови на Закарпатті.

— Дитина з трьома очима. У військовому шпиталі в Торуні вродилася дитина, що має трое очей. Цей дивний випадок викликав у медичних колах велику сенсацію. У зв'язку з тим віденський окуліст д-р Кестенбаум пригадує, що тому 100.000 до 200.000 літ жили на землі люди з трьома очима. В ембріональній стадії людини можна ще тепер виразно ствердити, що в давних періодах людського існування було щось на на-шому чолі, що могло бути третім оком. Покищо не знати, чи третє око, а яким вродилася дитина в Торуні, справді видить. Можливо, що це тільки наросток без зорового нерву.

Нові випуски

збірного видання музичних творів

П. КИШАКЕВИЧА

ч. 15. Калина — баллада на соля, міш. хор

і фортепіан . . . 4.00 зол.

ч. 16. До моря — мішаний хор або муж.

хор — фортеп. . . 3.00 зол.

ч. 17. Рута — баллада на соля, міш. хор

і фортепіан . . . 3.00 зол.

порукає

Книгарня Г. Шевченка — Львів, Ринок.

НІЧОГО ДИВНОГО

що всі купують вселяє біля просто у відомій
кравецькій фабриці

„ПАР“ ЛЬВІВ, СИНСТУСЬКА 1,
бо воно елегантне, тривале і надороге. 3280 2-3

— Побоевище на продаж. В данський часопи сях появилася оголошення, що є на продаж поле бою в Діпелі (в Данії), т. зв. окопи, де розігрався вирішальний бій в часі прусько-данської війни в 1864. р. Власницею того місця є вдова по одному власнику скончій в Гамбурзі. На вістку про намір продажу заважався спеціальний комітет і розпочав збірку, щоби викупити це місце й оточити його відповідною опікою.

— Ціла Англія буде в масках. У Влекберн відбудеться 12. січня 1937. р. відкриття фабрики газових масок. Фабрика буде продукувати щонайменше 500 тисяч масок, призначених для вжитку цивільного населення. Англія має близько 47 мільйонів населення, отже за рік і десять місяців всі її мешканці будуть мати протигазові маски.

— Страшна ніч на морі. На данському пасажирському кораблі, що їхав з Америки до Копенгаги і вів багато данців та шведів, які їхали на свята, вибухла вночі пожежа. Серед пасажирів настала страшна паніка. З окликами „горить“ кинулися всі на чердак і до рятукових човнів. Багато з них мало на собі тільки білля. Показалося, що горить в ідальній салі третьої класи. Старшини з корабельної залоги старалися їх успокоїти, запевняючи, що пожежа дасться вгасити. Впродовж кількох годин це й сталося, причому ідальню салю цілком заляли водою. Вона була прикрашена на свято, яке заповіджено на другу ніч і тому мала багато пального матеріалу. Показалося, що вогонь спричинив свідомо один швед, який вертався із Сан Франціско і неадужав на пересліду манію. Він успів перший до рятукового човна. Його відставили до заведення для умово хорих у Копенгазі.

Святочне печиво

— Величезний лісовий мур. Західні стейти Зх. Держав терплять у літі від піскових циклонів, на весні від стихійних буревіїв, а в зимі від страшних гурганів. Щоб охоронити ті стейти від знищення, за ініціативою президента Рузвельта рішено побудувати величезний мур, що буде тягнутися від північної Дакоти, крізь Небраску, Канзас аж до стейту Оклахома. На цей новий „китайський“ мур зложиться смуга безперервного ліса 160 км. завширшки і 2.200 км. завдовжки. Сороч мільйонів дерев, засаджених густо, створить цей лісовий мур, що як природний вал удержуватиме розгін шкідливих вітрів. Досі посадили вже 6 мільйонів дерев.

— Леди увязнили 73 кораблі. В Канаді замірили великі озера, причому серед ледів опинилось 73 кораблі. Багато з них леди увязнили на цілу зиму, що грозить їм знищенням. В трудному положенні опинилася залога, що не скоро дістанеться на беріг.

— Музика і малпи. Управа зоологічного заведення в Москві перевела цікаві досліди, щоби прослідити вплив музики на малпи. В кімнаті, в якій знаходилися малпи, усталили грамофон і пустили в рух кружок із сумною мелодією. При перших тонах музики малпи ажухнулися і втікли на найвищий трапез. За кілька хвилин вони зійшли на долину, оточили стіл з грамофоном і прислухувалися уважно. Їх пробували помаранчати і бананами заманити на бік, але малпи навіть не дивилися на овочі і слухали далі музику. Опісля наложено кружок з бравурним маршем. Маршова музика викликала у малп палений настрій. Вони почали скакати, бігати і вти. Коли скінчилася маршова музика і роздалася мову сумовиті тони, малпи успокоїлися знову, обступили стіл і поважно слухали.

— Чому на першому місці красні, а не чужі товари? В часі кризи, скромних бюджетів і гамірної конкуренції та реклами, сірому покупцеві важко орієнтуватися щодо справжньої вартості і цін товару. Він найчастіше паде жертвою просто обману зі сторони купця, як і виробника, купуючи за великі гроші тандиту. Однак є виробник, які не тільки чесно і солідно обслуговують покупця, але дають йому товар першої якості, який деколи перевищує заграничний. Пригадуємо, що може й єдиною цього роду фірмою є фабрика текстильних товарів у Лешкові, якої товари т. зв. Лешковські перевищують під кожним оглядом навіть англійські, хоч ціна їх є багато дешевіша, бо ціла їх продукція відбувається у краю, з краєвого сирінця і кравчим робітником.

3 кіна.

КІНО „ЕВРОПА“: „БУДЕ КРАЩЕ“...

Позавчора відкрили у Львові нове першорядне кіно при вул. Академічній 3. Воно вивінене якнайкраще і має зовсім нову звукову апаратуру, завдяки якій аудиторія виходить дуже виразно.

На інавгураційну виставу вибрала управа нового кіна польську комедію, де головні ролі грають найпопулярніші артисти львівської „веселої хвилі“ — Щепко та Тонько. Вони виступають як звичайно в ролях „яндрусів“ — добрих, сентиментальних і трохи придуркуватих парубків. Фабула цієї комедії дотепна: два безробітні яндруси знаходять підкинене немовля і починають його виховувати з незвичайною дбайливістю та любов'ю. Дитина зовсім випадково щезає з їх очей і вони на підставі відповідних познач вибираються шукати її у Варшаві. Обидва вони колишні робітники у фабриці дитячих забавок, дістаються несподівано у панське середовище, де почувуються дуже ніяково. Бачимо цілий ряд комічних непорозумінь і чуємо не один своєрідний їх дотеп, на який живо реагує зала.

Ця нова польська комедія, хоч не мала успіху у Варшаві і не визначається мистецькими прикметами, напевне буде подобатись у Львові, як це можна було вже ствердити між публікою на першій виставі. Поруч Щепки і Тоньки дуже добрі креації створили третій герой радіової „львівської хвилі“ Строніць, далі варшавські коміки Фертнер та Белянський.

Дописи.

БУЧАЧ.

Луговий інструкторський курс. Численний та під організаційним оглядом сильний і односторонній розвиток заважує Лугове Організації у бучацькому повіті у першій мірі діяльності та рухливості Повітової Старшини, як також вишколенням на лугових курсах інструкторів, які ведуть працю на місцях згідно з планами та інструкціями Лугового Проводу. І минулого і цього року влаштувала Повітова Лугова Старшина курс, на якому мали вишколити ряди руханково-спортивних та освітніх лугових інструкторів. Цьогорічний курс відбувся у поблизу селі коло Бучача, Трибухівці і тривав два тижні, від 22. XI. до 6. XII. На курс приїхали 85 лугові товариства 60 кандидатів. Програма була дуже різноманітна і така, що давала кожному курсантові потрібне знання до ведення праці в місцевому Лузі. В програму курсу входили такі предмети: 1) Християнська етика; 2) Впоряд; 3) Руханка без при-

КУПУЄМО
ТІЛЬКИ

ладів; 4) Пописові справи на 1937-38 рік; 5) Легкоатлетика; 6) Спортивні гри і забави; 7) Історія та географія Лугової Організації; 8) Історія і географія України; 9) Протигазова оборона; 10) Гігієна і поміч у нагних випадках; 11) Лугове діловодство; 12) Суспільно-громадянське виховання; 13) Луговий правильник; 14) Виклади на культурно-освітні теми; 15) Народні танці. Предметами на курсі були: о. В. Мельник, д-р В. Гамерський, дир. С. Винницький, В. Колінько, м-р О. Лозинський, Е. Вербицький та м-р А. Біжак. Гігієну та поміч у нагних випадках викладав місцевий лікар. Курс розпочався у неділю 22. м. м. Службою Божою у місцевій церкві. По Службі Божій відкрив курс голова „Повітового Лугу“ дир. С. Винницький. Командантом курсу був м-р А. Біжак, член Старшини „Пов. Лугу“, заступником Е. Вербицький, делегований „Великим Лугом“ зі Львова руханково-спортивний інструктор. Правильна праця на курсі почалася 23. м. м. Кожного дня в год. 7.30 трубили сурмач на збірку, а год. 7.45 відбивав командант курсу звіт від дижурного підстаршини, по якому в год. 8. починалася наука, яка тривала до год. 12. По двогодинній обідній перерві йшли далі виклади аж до год. 18. В год. 18. відчитувалося денний приказ на черговий день і на цьому програма дня закінчилася. Звичайно по вечері сходилися ще курсанти до домівки на товариські гутірки і забави, де під наглядом своїх інструкторів багато чого навчилися та приємно перевели час. Навчання предметів відбувалося частинно в салі місцевої чит. „Просвіти“, частинно на площі. Луговники з чужих сіл були розміщені по квартирах у місцевих селян, які їх дуже радо прийняли, багато навіть безплатно їх прохарчувувало. Дисципліна і порядок на курсі великий, курсанти скоро привчили до лугового курсового правильника і поводитися на курсі в селі як правдиві чесні воляки. При кінці курсу відбулося іспити, що їх майже всі курсанти адали з добрим поступком. Курс закрив голова „Повітового Лугу“ дир. С. Винницький і в кінцевім слові вітавав курсантів, щоб своє знання, яке набули на курсі, передали своїм товаришам по селах і сільськими силами працювали для добра і слави українського народу та Лугової Організації. Курс сповнив уповні свої завдання.

Повітове свято „Просвіти“ у Чорткові відбулося дня 22. XII. м. Салю „Сокола“ виповнило аудиторію з бореги, адебільша оміснені. Просвітницький гурток, що його відвідав масовий хор під управою повит. організатора п. Наквозича, започатковало свято. З першого голосів ілж. Глетке вступило слово. Опісля виступили поодинокі хори а повіту, а їх виступи переривали декламаціями. Учасні 14-ти хорів назвали святом іг позаятле враження та перемінна його а ревію хорів а яких кожний змагався за перше місце, яке а виступ було адобути. Дбайлива підготовка та шкільна амбіція всіх диригентів поставила хори на високому рівні; аж же тут зожний хотів показатись перед шани повітом Хор а хором пересувався перед глядачами, а виступ

ПРОТИ ГРИПИ

Ангіни і недугам з пропуду

КРАСІ ТАБЛЕТКИ

PANACRIN

показувала глядачам, а якої вони місцевості. Дамі та-ри, відомі вже а попередніх удатих виступа і тому публіка робила їм завадзалих овалів, дачі виступали вперше. Неодні пісні були на тижні, але диригент давали собі з ними раду та доказували, що такі ор-траплять хор до чогось довести. Базар, Палади, Біла, Мухавка та інші — не заважали хори і змагалися не раз уже за перше місце. А зожний хор аспірації, поодинокі голоси в порівнянні з попередніми тижнями далеко краще виглядали; дачі диригенти мають аласно велику музичну інтелігенцію. Не хочеться вірити, що не селяни співахи, без якої спеціальної освіти і так потраплять вичути найменші тонкості пісень і рит-ні нюанси. Трохи неміло на цьому тлі виглядало дар-гування таки самого п. Наквозича. Не він диригував, а масовими хорами було місцями навіть дуже добре, з огляду на певність акцентування та лас і гарні знаки, так диригування (а заступити) поодинокими хорами переходило часами в якийсь подивований гал-тимство, що в одних викликавало сміх і дотепи, а в інших несмак. Виспівали змагувалися руханки, що вті-риками, поувало ефект пісень і сміх овалів бачили-ло. — Милу несподіванку зробив своїм першим виступом на чортківській сцені хор зі с. Давурки, що виступи-всь чи не на перше місце. Зіспівали пісню про і поодинокі голоси, ніжний та мий мисл оспівали, достріб альта, чистість табору і зробленість бачі — не його прикмети. Не диво, що публіка була так захоплена й уладилася йому таку овалів, як аласно інш-му хорів; на домагання публіки хор білаторів зма-ку пісень ще раз. „Васяко сонце“ Недільського було ще краще вичало, якого обсада бачі була саямша. На-загал хор мня дані на перше місце в повіті. — Базар

у Фортуні Новій

міг пілком спокійно не поувати собі дуже доброго вра-жіння після першої пісні другим виступом з місцеве „Резука“, без якої репертуар нашій концертній аї сень може обійтись. — Поліції мали за слабий склад (13 осіб). З більшим складом могли заспівати на пер-редове місце; „малотра“ мають доброго. — Біла — п-одина з найкращих хорів; великий, аспірацій, а добрим диригентом. — Інші хори, як Нагірники-Ягольницькі, Па-шівка, Долина, Калінінці, Хоминська — не ле „дело-ші“ співаючі гуртки, але аласно аласно аласно хори „Чортківський Боні“, від якого аласно аласно аласно з-шого рівня, міг би аспірація шось поважнішого. Відмі-занням національного гимну закінчило свято, що ас-лишило по собі дуже гарне враження.

СТРИЙ.

Наталя Полтава. Два рази віддавала виставу „Наталя Полтава“ відбулась 15. XII. м. у Стрию з не-ланим матеріальним і моральним успіхом. Стрий ми правдиву мистецьку насолоду. Голова і тра діалог до-лових артистів, була дуже гарна. Сала Нар. Дому була битком наповнена і можна сподіватись, що повторна вистава Н. Полтави найшла би в Стрию ще дуже ба-гато аматорів. Ціни були справді низькі.

Андрієвський вечір. Заходом Союзу Українок від-бувся андрієвський вечір 18. XII. м. в салі Музичного інституту ім. Лисенка. Численно вібрала молодь, при-смно провела кілька годин на співах і танцях.

Св. Миколай загостив до українських дітей 18. XII. м. у великій салі Нар. Дому та роздав дітям не тільки дітям, але і старшим. Численні діти з впродовж року

сти зміни образу. До цієї самої мети служать тепер такі як. "цит. Нікова", який уживає він у системі Вайрда в Англії.

В теперішній стадії дослідники мусять побороти дві головні труднощі, а саме: стосовані тепер фотокомарки є замало чутливі, а кількість світла, яку можна використати є недостаточна.

Як відомо, однаково при радіових передачах, як і при телевізійних емісіях, відбувається зміна світлової чи пакувальної енергії на енергію електричну і навпаки. Цістата досконалий образ у телевізії неможливо, поки ми не знайдемо досить чутливих фотоелектричних комарок, які відображають в телевізійній апаратурі до ролі мікрофону в радіофонії.

В 1923 р. Вайрда почав інтенсивну працю над телевізійними проблемами. Ці праці в 1926 р. досягли надзвичайного вислід, бо тоді вперше раз реально вдалося демонструвати телевізійно. Апарат був ще примітивний, а образи виходили нечіткими, але зближені з першими Рубісоном і його сприймання образу в житті на віддалі виглядає переможно.

Відомою телевізій є передача образів аже існуючих у постійній формі, як напр. фотографії. Тут справа легка, бо такі образи можна надавати правильно і вислід на праця виходить, коли всі пункти образів передаються. Інакше справа в передачі образів із життя, бо аналізуючи образи мусить відбуватися багато разів.

В 1929 р. аноділи праця Вайрда були вже на такому рівні, що в Англії почали регулярні трансмісії 2 або 3 рази на тиждень. Образи висилають на 80 кілометрів, що дозволяло відтворювати багато подорожів, у всякому разі обличчя можна було розпізнати. Ці демонстрації обуджували ентузіазм публіки. Образи були дуже малі, розміром поштової картки, повні плями і досить темні, що було наслідком недостаточної сили світла. Як трансформатор електричних м'яульців на світлі уживали малу неонову лампочку, що давало характеристичний червоний колір.

ОПОВІСТКИ.

Іванна Гопківна та Іван Зельський замість окремих повідомлень про своє відчуження, що відбувається у Львові для 29. XII. 1936 р. в 9 год. рано в каплиці СС. Василінок при вул. Потоцького 95 — складають 15 коп. на Рівну Школу і 10 коп. на Українських Інвалідів.

КУПНО - ПРОДАЖА

68 МОРГІВ поля, нові будинки, 2 км. від стайці, 7 від міста. 55.000 або заміна на реальність у Львові. "Трансакція" (Ignat), Длугоша 1. 3349 2-3

ЯРЕМЧЕ — жила в городі, урядженям, 6 поків 13.500 зол. "Трансакція" (Ignat), Длугоша 1. 3349 2-3

половину одноповерхової кам'яниці, комфортабельної, готівкою 10.000 і довг. 10.000. бічна Потоцького, продасть "Трансакція", Львів, Длугоша 1. 3349 2-3

БРОДИ, недалеко ринку, дім 4 кімнати кухня, два морги саду, ціна 10.000 "Трансакція", Длугоша 1. 3349 2-3

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

АГЕНТИ до продажі кіо та різних шап-радів потрібні. Lublin, skrytka 275. 2601 18-20

для ЛІКАРЯ українця до відотуплення вироблена лікарська практика в повітовому місті недалеко Львова — одиниць українськ лікар на 5 лікарів. Інформацій уділи Секретаріат У. Л. Т. у Львові. 3350 2-3

НАУКА

ВПИСИ на 3-місячний курс крою, шиття що починається 15. січня. "АННА", Львів, Галицька 20. 3284

МАТРИМОНІАЛЬНІ

МОЛОДА, веселої в пошудній адаті дівчина хоче стати подружкою українцеві, якого доля кинула на чужину. Зголошення до Адмі. від "Блондинка". 3348 2-3

ТРИЦЯТІЛІТНЯ жінка, що має реальності у Перемислі вартості 6.500, шукає товариша життя. Зголошення поручений листом: Антін Ягубець, Березань, вул. Загородська 16. Кожен на зголошення дає відповідь, хоча не був прийнятий. 3353 1-1

Видавництво "ЦЕНТРОРЕКЛЯМА" започаткувало видавничу бібліотеку "ВАРТА" і перший її том п. н. "Голос крові" Євгена Круківського є вже у продажі.

Примірник 95 сот., з пересилкою 1.15 зол. При замовленні 5 прим. — пор-то відпадає. — Замовляти: "ЦЕНТРОРЕКЛЯМА" — бібл. "ВАРТА" — Львів, вул. Зигмунтовська 12. — Число розрах. переказів 245 4-5

Гарні й дешеві книжки

Видавничої Спілки "Діло"

	ціна	платовий пересилка
Д-р Кость Левицький: Укрїнські політики	1.50 зол.	0.30
Валерія О'Коннор Вільска: Лисенки й Старицькі	1.—	0.30
Д-р Василь Маковський: Гімні	2.00	0.30
Д-р Е. Олесницький: Сто років з мого життя I.—II.	2.80	0.50
Мих. Галуцький: З Українськими Січ. Стрільцями	1.90	0.30
Євген Чикаленко: Спогади Частина I. II. III.	4.50	0.50
Окрема частина по зол 1.50		
Ірина Вільде: Химерне серце	1.50	0.30
Василь Софронів: Липнева отрута	1.40	0.30
Ст. Левинський: З японського дому	1.50	0.30
М. Рудницький: Між ідеєю і формою	1.50	0.30
Е. Бронте: Буревісник, переклад М. Рудницький	(вичерпано)	
Простер Меріме: Блакитна кімната та інші опові- дання, переклад Василь Софронів	0.95	0.25
Альфред Поде: Маціцький, із французької мови пе- реклад М. Рудницький	1.50	0.30
Володимир Островський: Сміх землі	1.00	0.30
Микола Матвій Мельник: Кризь дим і згар	0.80	0.15
Гордій Брасюк: Безпутні	0.50	0.15
Михайло Возняк: Шевченко і княжна Радніна	0.50	0.15
Михайло Возняк: Белея і Кониський	0.50	0.15
Д-р Ст. Баран: Новий самоуправний закон	0.80	0.15

Дістати можна у Видавничій Спілці "Діло", Львів, Ринок 10 та у всіх книгарнях.

РІЗНІ

ЧИ ВАШ годинник ходить добре? Якщо ні, дайте направити до ІВАНА ЗЕЛЬТЕН-РАЙХА, Львів, Марійська пл. 5. Преци-зійно, солідно, дешево. З провінції приси-лайте поштою. 3032 15-2

ФОРТЕПІЯНИ, фісгармонії, як нові, ко-роткі, гарантовані, дешево продає, ку-пує, міняє Ганак, Пилсудського 21. I. по-верт. 3243 5-10

НАЙНОВІШІ капі, бровати, накладки, ме-блеві покриття, ціни рекламні тільки у ФРАЙЛХА, Сикотуська 21. 3-7

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові, че-репані, широкі, проти усування м'язів під гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕ-ДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2946 19-100

РОБІТНЯ КОВДЕР Кентинського 4. со-лідно переробляє і виконує нові. Ціни найнижчі. 3209 6-8

КОВДРИ, коши, простирала дешево, Ві-рбіля ВАНК, пл. Марійська 6. 3210 3-7

ХРИСТИАНСЬКА КОНФЕКЦІЯ для Паль поручає костюми і плащі вже від 35 зол. Львів, Ринок 26 у крамниці Ендерос. 2934 53 60

ТІЛЬКИ 5 ЗОЛОТИХ триває одуляція в бамбіночній гарантії. Салон чесання пань. Сикотуська 8, вхід через браму. 3341 2-2

НА ЯЛИНКУ гарні дарунки — го-динники, срібло і біжутерію дешево у фірми Розважєвський, Львів, Академічна ч. 2 (готель Жоржа). 3303 4-7

ГОДИННИКИ, біжутерію, срібло дешево тільки у фірмі РОЗВАЖЄВСЬКИЙ, Львів Академічна 2 (готель Жоржа). 3303 3-7

ГАРНИЙ дарунок на Ялинку корсет ін-дивідуальною системою "РІТА", Ягай-ловська 11а. Тел. 119-67. 3300 1-3

МЕБЛІ великого роду, догідні умовини "Мебелосклад" Казимирівська 25. 3355 1-1

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Спеціаліст в венеричних та шкірних недуг і лікарської косметики

Д-р ФІШЕР

б. дозголітний лікар-асистент дерматолог, емігрант у Берлін, Відні та Празі

перейсся і ординує тепер від 9-1 і 3-7

Львів, вул. Кіліньського 3. напр. Віденської каварні

Тел. 251-68. Сесараткові ждальні.

ЛІКАР ДИТЯЧИХ НЕДУГ

Д-р Л. Ляндав

ординує тепер Валова 3, тел. 294-32.

3256 Кварцева лампа. 2-3

ОГОЛОШЕННЯ

КРЕМ НАЦІКА

плакає
Церу...
укус ЗМОРШКИ

Нововідкрита
УКРАЇНСЬКА РАДІОВА ФІРМА
TRANSPONEE

Львів, ГОРОДЕЦЬКА 23
поручає найновіші типи радіових апаратів. Випозичає транспонати від 1 зол. із грамофоновими плитами на балі та шкільні забави.

Приписові друки і книжки до вжитку часописів

лі кожне видавництво мусить відпові-сти з новим роком для поштового уряду можна купити в Адміністрації "Діло" Львів, Ринок 10. Для провінції висилає-мо за післяплатою.

Цінник друків:

Zawiadomienie wysyłkowe 1 пр. 6 сот.

Gazetowa książka nadawcza

опрацьована (130 карток) зол. 2.50

Książka rozsyłkowa

із 490 урядів, опрацьована зол. 2.50

на 900 урядів опрацьована зол. 5.—

Вічні пера направляє спеціаліст

ОКІН Львів, Пасаж Гавсманка ч. 3.

(Оказійна продаж вічних пер). 3-3

3290

МЕБЛІ і дільні, спальні, на-

бітні, сальони, кло-

би, тапчани, матраци і декорації поручає

Віденська вирібня столярсько-тапіцерська

ІВАН ОРТНЕР

Львів, Сикотуська 41. Тел. 292-79

3208 7-5

Незрівняний в якості пудри і крем японський білий боз закладаючи йому став пера ОКСАМІТНО-МАТОВА. Ціна коробки з пудрою зол. 1.25. 3310 11-7

ФОРТЕПІЯНИ, ПІЯНИНА світової марки Б. СОММЕРФЕЛЬД Експорт до Англії, Аргентини, Уругваю, Італії, Франції, Голландії, Палестини і т. д. лідируюче заступництво

С. Новацький Львів, вул. Пилсудського 17. 3300

СТРОЙ ШЛЮБНИ, БАЛЕВІ і смокінгові убрання випускає Львів, ПЛОЩА ТЕОДОРА ч. 4. Тел. 116-35. 3-3

РОБІТНЯ нажитів різних фасонів і красом та веселих ШАПОН КРИМ-СЬКИХ І БАРАНОВИХ по найде-шевших цінах М. БІНШТОК КРАКІВСЬКА 15 (Народний Дім). Для Кооп. і Союзів відповідний раб. 3-10

Гарний дарунок на ЯЛИНКУ для МОЛОДИ 3 мажоритні книжки: "ПЛЕ: ОМ ЛМАЗОНКИ" — 2 тома "ЧОРНА ІНДІЯ" "ШАНСЕЛЬОР" за ціною 10— 12. (разом з пересилкою) висилає Видавництво

"СВІТ ДИТИНИ" Львів, ЗІМОРОВИЧА 2. 3255 1-1

"НАРОДНА ТОРГОВЛЯ"

БАЖАЄ ВЕСЕЛИХ СВЯТ

і просить закупити на свя-

3352 та в її складах: 1-2

мук, цукор, мід, жак, олії, гриби,

горіхи, солонішки, міддаль, глянди-

ки, — Вина. — Горішки. — Кокава.

КУПОН на БЕЗПЛАТНИЙ гарний і практичний ДАРУНОК для тих, що купують дарунки на ЯЛИНКУ в Перфумерії

С. ФЕДЕРА

Львів, Сикотуська 7

Філія КОПЕРНИКА 153

Товар тільки першорядний. — Вечер-

ний вибір. — Найдешевші ціни. 3-3

МЕД правдивий бжільний можна ді-стати по конкурентній ціні від 1.20 за 1 кг лише у крамниці

"ПАСІКА" — Львів

БЛЯХАРСЬКА 20 (бічна Руської)

